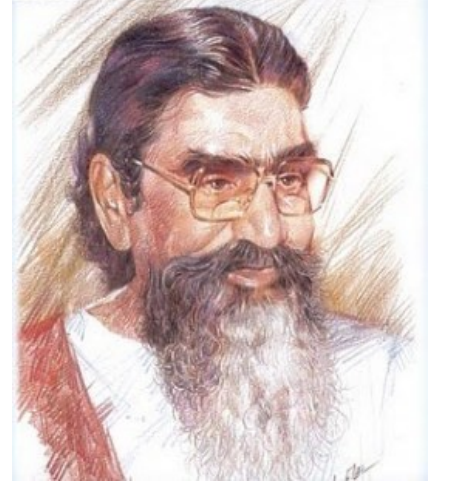

செந்தமிழ்நூல்கள் 108

பகுப்பும் தொகுப்பும்
முனைவர் சு. இராமலிங்கம்

ISBN : 978-81-686603-4-2

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

NSR 100 Educational Trust

[An ISO 9001 - 2015 Certified]

AD-13, 5th Street, Anna Nagar West, Chennai - 600 040

www.nasubbureddiar100.in

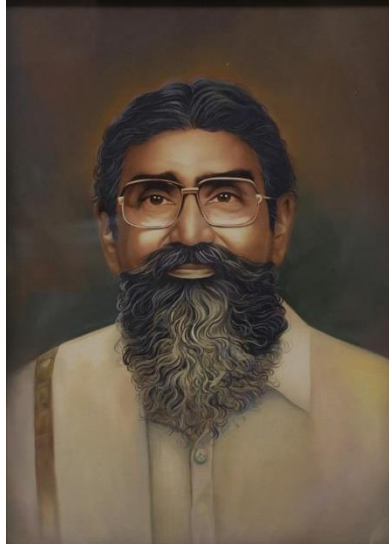
அண்ணா நூற்றாண்டு நூலகம் ANNA CENTENARY LIBRARY

DIRECTORATE OF PUBLIC LIBRARIES SCHOOL EDUCATION DEPARTMENT

<https://www.annacentenarylibrary.org/pages/view/137-%E0%AE%AA%E0%AE%BE%E0%AE%B5%E0%AE%B2%E0%AE%B0%E0%AF%87%E0%AE%B1%E0%AF%81-%E0%AE%AA%E0%AF%86%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%9E%E0%AF%8D%E0%AE%9A%E0%AE%BF%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AE%A9%E0%AE%BE%E0%AE%B0%E0%AF%8D--1933>

செந்தமிழ்சிற்பிகள் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் (1933 – 1995)

அறிமுகம்

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ்ப் பல்துறை அறிஞர்களில் முதன்மையான ஒருவர். தனித்தமிழ்த் தந்தை மறைமலையடிகளார், மொழிஞாயிறு பாவாணர் ஆகியோரின் கொள்கை கற்றவர்களிடமும், மற்றவர்களிடமும் பரவப் பெருங்காரணமாக விளங்கியவர்.

பாவலரேறு எனவும், பெருஞ்சித்திரனார் எனவும் தமிழ் உணர்வாளர்களால் போற்றி மதிக்கப்படும் பெருஞ்சித்திரனார் 10-03-1933 இல் பிறந்தவர். இவர்தம் பெற்றோர் துரைசாமியார், குஞ்சம்மாள் ஆவர். இவர்களுக்குச் சொந்த ஊர் சேலம் மாவட்டம், சமுத்திரம் என்பதாகும். பெருஞ்சித்திரனாரின் இயற்பெயர் இராசமாணிக்கம் என்பதாகும். பெருஞ்சித்திரனார் தம் தந்தையார் பெயரின் முன்னொட்டை இணைத்து துரை-மாணிக்கம் எனத் தொடக்க காலத்தில் வைத்துக் கொண்டார்.

பெருஞ்சித்திரனாரின் தொடக்கக் கல்வி சேலத்திலும் ஆத்தூரிலும் அமைந்தது. இவருக்கு உயர்நிலைப்பள்ளியில் சேலம் நடேசனாரும், தமிழ் மறவர் பொன்னம்பலனாரும் ஆசிரியர்களாக விளங்கி தமிழறிவும் தமிழ்உணர்வும் புகட்டினர். பெருஞ்சித்திரனார் பள்ளியில் பயிலும் காலத்தில் தமிழ் ஈடுபாட்டுடன் கற்றவர். "குழந்தை" என்னும் பெயரில் கையெழுத்து ஏட்டைத் தொடங்கி மாணவர் பருவத்தில் நடத்தியவர். பின்பு அருணமணி என்னும் புனைபெயரில் "மலர்க்காடு" என்னும் கையெழுத்து ஏட்டினை நடத்தினார். மல்லிகை, பூக்காரி என்னும் பாவியங்களைப் பள்ளிப்பருவத்தில் இயற்றிய பெருமைக்குரியவர்.

பெருஞ்சித்திரனார் 1950இல் பள்ளிப்படிப்பை நிறைவு செய்த பின்னர், சேலம் நகராட்சிக் கல்லூரியில் பயின்றார். பாவாணர் அங்குப் பணிபுரிந்தபொழுது அவர்தம் மாணவராக தமிழறிவு பெற்றார். இளமையில் பெருஞ்சித்திரனாருக்கு உலக ஊழியனார், காமாட்சி குமாரசாமி முதலானவர்களும் ஆசிரியர் பெருமக்களாக விளங்கினர்.

தமிழ் மற்றும் சமுதாயப் பணி

பெருஞ்சித்திரனார் புதுவையில் அஞ்சல் துறையில் முதன்முதலில் பணியில் இணைந்தார். ஐந்து ஆண்டுகள் புதுவையில் வாழ்க்கை அமைந்தது. அக்காலத்தில் பாவேந்தருடன் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டது. 1959 இல் பெருஞ்சித்திரனாருக்குப் பணிமாற்றல் கிடைத்து

கடலுருக்கு மாற்றப்பட்டார். இச்சூழலில் பாவாணர் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அகரமுதலித் துறையில் பணியேற்றார். பாவாணர் விருப்பப்படி தென்மொழி என்னும் இதழை1959இல் பெருஞ்சித்திரனார் தொடங்கி நடத்தினார். அரசுப் பணியில் இருந்ததால் தன் இயற்பெயரான துரை-மாணிக்கம் என்பதை விடுத்து பெருஞ்சித்திரன் என்னும் புனைப்பெயரில் எழுதினார்.பாவாணரின் உலகத் தமிழ்க் கழகம் தோன்றியபோது அதில் இணைந்து பணிபுரிந்தவர். அதுபோல் பாவாணர் அகரமுதலி தொகுப்பதற்குப் பொருளுதவி செய்யும் திட்டத்தைத் தொடங்கி உதவியவர்.பெருஞ்சித்திரனார் தம் இதழ்களில் எழுதியதோடு அமையாமல் பகுத்தறிவு, தென்றல், முல்லை, வானம்பாடி தமிழ்நாடு, செந்தமிழ்ச் செல்வி, விடுதலை, உரிமை முழக்கம், தேனமுதம், சனநாயகம், குயில் முதலிய இதழ்களில் எழுதியவர்.

படைப்புகள்

அறுபருவத் திருக்கூத்து

ஆரியப் பார்ப்பனரின் அளவிறந்த கொட்டங்கள் (2005) கட்டுரைத் தொகுப்பு - தென்மொழி பதிப்பகம்

இட்ட சாவம் முட்டியது

இனம் ஒன்றுபட வேண்டும் என்பது எதற்கு?

இலக்கியத் துறையில் தமிழ்வளர்ச்சிக்குரிய ஆக்கப் பணிகள்

இளமை உணர்வுகள்

இளமை விடியல்

உலகியல் நூறு

எண் சுவை என்பது

ஐயை (பாவியம்)

ஓ! ஓ! தமிழர்களே [சொற்பொழிவு நூல்] (1991); நிறைமொழி வெளியீடு, சென்னை

கற்பனை ஊற்றுக் கட்டுரைகள் (உரைப்பா)

கழுதை அழுத கதை

கனிச்சாறு (10+ பாடற்தொகுதிகள்) (1948; 1956)

கொய்யாக் கனி (பாவியம்) (1956)

சாதித் தீமைகளும் அதை ஒழிக்கும் திட்டமும்

சாதி ஒழிப்பு (2005)

செயலும் செயல்திறனும் (1988 & 2005)

தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

தன்னுணர்வு (1977, 1982)

தமிழீழம்

திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை பகுதி-1 (உரைநூல்) (அக.1997 & ஏப்.2006) ; தென்மொழி பதிப்பகம்

திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை பகுதி-2

திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை பகுதி-3

திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை பகுதி-4

நமக்குள் நாம்....

நூறாசிரியம் (1996)[7]; இலக்கியம் (செய்யுள் -உரையுடன்]

நெருப்பாற்றில் எதிர் நீச்சல்

பள்ளிப் பறவைகள்

பாச்சோறு, குழந்தைப்பாடல்கள் (1972 & 2006)

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் பாடல்கள்-1

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் பாடல்கள்-2

பாவியக் கொத்து (இரு தொகுதிகள்) (1962)[1]

பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

பெரியார்

அருளி

மகபுகுவஞ்சி

மொழி ஞாயிறு பாவாணர்

வாழ்வியல் முப்பது

வேண்டும் விடுதலை (2005) கட்டுரைத் தொகுப்பு - தென்மொழி
பதிப்பகம்

விருதுகள் / சிறப்புகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ்ப் பல்துறை அறிஞர்களில் முதன்மையான ஒருவராகக் கருதப்படுகிறார் பெருஞ்சித்திரனார். இவர் படைப்புகள் நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்டுள்ளன. "தமிழ்த்தேசியத்தின் தந்தை" எனவும் தமிழ்த்தேசியர்களால் போற்றப்படுகிறார். பல்வேறு இயக்கங்களும் கல்வி அறக்கட்டளைகளும் பெருஞ்சித்திரனாரின் வழிமரபினரால் நடத்தப்படுகின்றன.

(☺)(☺)(☺) லெலெலெலெ (☺)(☺)(☺)

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

பி.தயாளன்

<https://keetru.com/index.php/2018-01-12-05-57-50/2014-03-08-04-39-26/2014-03-14-11-17-85/25155-2013-10-11-07-36-54>

தமிழே வாழ்வாகவும், வாழ்வே தமிழாகவும் வாழ்ந்தவர்கள் மிகச் சிலரே. அச்சிலருள் ஒருவரே தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தலைவர், மொழிஞாயிறின் முதல் மாணாக்கர் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார். இவர் சேலம் மாவட்டத்தில் உள்ள சமுத்திரம் என்னும் சிற்றூரில் 10.03.1933 ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர்தம் தந்தை துரைசாமி, தாய் குஞ்சம்மாள். ஆகவே, துரைமாணிக்கம் என்றானார்.

மனிதர்கள் தோன்றுகிறார்கள், மறைகிறார்கள். அவர்களுள் இறந்தும் உயிர் வாழும் மாமனிதர்கள் மிகமிகச் சிலரே. அவர்களில் ஒருவரே பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்.

ஒழுக்கத்தையும் பண்பாட்டையும் கற்பிப்பது மொழித் தூய்மை தான், தூய்மையான ஒன்றுதான் பிரிதொன்றைப் படைக்க முடியும். எனவே ஒழுக்கத்தையும், பண்பாட்டையும்; கற்பிக்கும் மொழி, தூய்மையானதாகவும் இருக்க வேண்டும். மொழி, தூய்மை இழந்தால் அம்மொழி இன மக்கள் தூய்மை இழப்பர்; சீர்கெடுவர்; இறுதியில் அழிவர். சிலர் தமிழ் மொழியில் தேவையின்றிப் பிறமொழிச் சொற்களைக் கலந்து, தமிழை அழிக்கத் திட்டமிட்டுச் செயல்பட்டனர். மணிப்பிரவாள நடையை உருவாக்கி தமிழ்; மொழியைச் சிதைத்தனர். திட்டமிட்ட இந்தியச் செயலைத் தடுத்து நிறுத்தவும், தமிழ் மொழியின் தூய்மையைக் காக்கவும் தனித்தமிழ் இயக்கம் தோன்றியது. அதனைப் பலர் தவறாகப் புரிந்து கொண்டு அவ்வியக்கத்தவரை தமிழ் மொழி வெறியர்கள் என்று குற்றஞ்சாட்டி இகழ்ந்து புறக்கணித்தனர்.

தனித்தமிழ் இயக்கம் தமிழகத்தில் ஒரு தற்காப்புப் பேரியக்கமாகத் தலை தூக்கியது; வளர்ச்சி பெற்றது; தமிழர்களின் உள்ளத்தில் கிளர்ச்சியைத் தூண்டியது. தனித்தமிழ் இயக்க ஆலமரத்தின் ஒரு விழுதாக பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் விளங்கினார். இவர் குழந்தைப் பருவத்திலேயே கூர்ந்த மதியும். சுட்டிதனமும் நிரம்பப் பெற்று விளங்கினார். சேலம் கோட்டை மாநகராட்சிப் பள்ளியிலும், ஆத்தூர் உயர் நிலைப் பள்ளியிலும் கல்வி கற்றார்.

இவரதுத் தமிழ்ப்பற்று வளரவும் சிறக்கவும் காரணியாக இருந்தவர்கள் சேலம் நடேசனார், தமிழ் மறவர் புலவர் பொன்னம்பலனார் ஆகியோர். மேலும், மறைமலை அடிகளின் தனித்தமிழ்வழியைப் பற்றி நடந்த, பொன்னம்பலனார், புரட்சிக் கவி பாவேந்தர் பாரதிதாசனார்- ஆகியோரின் தனித்தமிழ் உணர்வில் ஊறி வளர்ந்தார்.

தமிழர் நெஞ்சங்களில் பெருமிதமாக நிறைந்து வாழும் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார், தமிழ் மொழி, இலக்கிய இலக்கண வரலாற்றில் புதியதொரு உத்தியைத் கையாண்டார், தாழ்ந்த தேசிய இனவரலாற்றில் என்றென்றும் அழிக்க முடியாத கல்வெட்டாகத் திகழ்ந்தார்; தமிழ் நில வரலாற்றில் எழுச்சிமிக்க திருப்புமுனையை ஏற்படுத்திட

முனைந்தார்... அவர்தனி முத்திரை பதித்துச் சென்றிருக்கும் வரலாற்றுப் பதிவுகள் பலப்பல.

"இன்பத்	தமிழ்	மொழிக்கு	என்றுமென்	மூச்சும்
இனிய	தமிழ்நாட்டைப்	பற்றியென்	பேச்சும்	
அன்பின்	பிணைப்பினுக்கு	என்றன்கை	வீச்சும்	

என்றுமித் தரையில் நின்றோச்சும்" - என்னும் அவரது கவிதை வரிகள், அவர் தமிழ் மொழியை தனது உயிர் மூச்சாகக் கொண்டு செயல்பட்டார் என்பதை உரத்துப்பாடும்... சாதிமதச் சமூக்குரைகளை வேரறுத்து வினையாற்ற, அரசியல் கட்சிகளுக்கும் அப்பால் நின்று தமிழ் - தமிழர்-தமிழ்நாடு என்னும் உணர்வோடு வாழ்ந்து வழிகாட்டியவர் பாவலரேறு.

ஆசியர் பயிற்சி முடித்துக் தொடக்கப்பள்ளியொன்றில் பணி புரிந்த போது கமலம் என்ற நங்கையைத் தம் வாழ்வினையாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

சேலம் நகராட்சிக் கல்லூரியில் தமது கல்லூரிக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். அக்கல்லூரியில் பேராசிரியாரகப் பணியாற்றிய மொழி ஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணரின் மாணவரானார். அவர்களின் தொடர்பு வாழ்நாள் இறுதிவரை தொடர்ந்தது.

**"உழைப்போர் உலகம் வரல் வேண்டும்- ஒவ்
வொருவர் நலமும் பெறல் வேண்டும்
பொதுமை உலகம் வரல் வேண்டும் - ஒரு
புதுமை விளைவு பெறல் வேண்டும்"**

என்று, பொதுவுடைமைச் சிந்தனைகளை தனது நெஞ்சத்தில் ஏந்தி பாடுபட்டார்.

மக்கள் அனைவரும் சமமாக வாழ வேண்டும். இனிய உலகம் மலர வேண்டும். உழைப்பவர் வாழ்வு உயர வேண்டும் - என்பதற்காக குரல் கொடுத்தார்.

தீண்டாமைக் கொடுமைகளை பலமுனைகளிலும் பாலுற்றி வளர்த்தனர் இந்து மத அடிப்படைவாதிகள். அவர்களின் எதிர்ப்பு தனித்தமிழ் இயக்கத்தையும் தாக்கிற்று. அத்தாக்குதலை முறியடித்து நின்ற தனித்தமிழ்ப் போராளிகளை நடுவண் அரசும், மாநில அரசும் நேர்மையற்ற, நெறி பிறழ்ந்த அதிகாரங்களைச் செலுத்தி தகர்க்கவும், நசுக்கவும் துணிந்தது. "தமிழ், தமிழ் இனம்" என்று குரல் கொடுத்தவர்களின் ஆட்சியிலும் இக் கொடுமை அரங்கேறியது கவனத்தில் இருத்தப்பட வேண்டியதாகும். இந்தக் கொடுமைகள் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரைப் பெரிதும் பாதிப்பிற்குள்ளாக்கியது. காரணம் ஏதுமின்றி இருள் சிறையில் தள்ளி அவரை அடைத்தது அரசு.

இந்தியாவைப் பொறுத்த மட்டில் அரசியல், அறவியல், பொருளியல், சமுதாயவியல், கல்வி, பண்பாடு, ஒழுக்கம், பொழுது போக்கு முதலிய அனைத்துத் துறைகளிலும் மதம் குறிப்பாக இந்து மதம் தன் வளர்ந்த கொடிய, நச்சுத் தன்மை கொண்ட இறகுகளைப் போர்த்திக் கொண்டு இருப்பதை பெருஞ்சித்திரனார் அம்பலப்படுத்தினார். மேலும் "இருபதாம் நூற்றாண்டு அறிவியல் வளர்ச்சிக் காலத்தில், எந்த ஒரு தனிப்பட்ட மாந்தனுக்கும் மதம் என்ற ஓர் இன உறுப்பு தேவையே இல்லை" என்றார்.

"இந்து மதம் இவ்வுலகில் உள்ள அனைத்து மதங்களிலும் மிகவும் கேடான மதம். இழிவான மதம். இதில் தான் பல கோடிக் கடவுள்கள் கற்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இந்து மதத்தில் எந்த வகையான மாந்த உயர்ச்சிக்கும் ஓர் எள்ளின் மூக்களவும் வழியில்லை. மக்களை பல நூறு சாதிகளாக வேறுபிரித்து, அவர்களுக்குள் இழிவு தாழ்வு கற்பிக்கின்ற 'வருணாசிரமக்' கொள்கையே இந்து மதத்திற்கு அடிப்படையானது".

"உலகில் மிகவும் மூத்ததும், முதலானதும், நாகரிகம், பண்பாடு, மொழி ஆகியவற்றால் சிறந்ததுமான தமிழினம்,, இந்து மதத்தாலேயே நலிவுற்றது, மெலிவுற்றது, அடிமையுற்றது. பல ஆயிரக்கணக்கான பிரிவுகளாக பிரிந்து வலிவு இழந்து, இன்று அழியும் நிலையில் உள்ளது. இந்த இழிநிலையை தந்தை பெரியார் போன்ற தலைவர்கள் எதிர்த்து போராடியதால் தமிழர்கள் ஓரளவு விழிப்புநிலை அடைந்தனர்".

"மதம் மக்களுக்கு நஞ்சு... அது ஒரு பேரிருள் மடமைகளின் கலவைச் சேறு... அது மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தேவையற்ற ஒன்று. அன்பு, அறிவு, பண்பு, ஒழுக்கம், ஒப்புரவு, பொதுமை, அற உணர்வு போன்ற எந்த ஒரு நல்லியல்புகளுக்கும் ஓர் இம்மியளவும் கூட உதவுவது இல்லை"- என பெருஞ்சித்திரனார் இந்து மதக் கொடுமையைச் சாடுகிறார்.

தனித்தமிழ் இயக்கத்துக்காக "தென்மொழி" எனும் இதழ், மொழி ஞாயிறு அவர்களைப் பொறுப்பாசிரியராகக் கொண்டு, 1959 ஆம் ஆண்டு முதல் வெளிவந்தது. பெருஞ்சித்திரனார் தென்மொழி, தமிழ்ச் சிட்டு, தமிழ் நிலம் ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்டார்.

1965 ஆம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் உச்சத்திலிருந்த காலம். "தென்மொழி" யில் சிவப்பு மையினால் ஓர் ஆசிரியர் உரை, அட்டை முகப்பில் வாளால் குத்துண்டு ஓடும் ஒரு காட்டெருமையின் படம்.

இப்படிப் படம் போட்டதற்காகவும், ஆசிரியவுரை எழுதியதற்காகவும் பெருஞ்சித்திரனார். ம.இலெ. தங்கப்பா, தமிழ்க் குடிமகன் ஆகியோர் மீது இந்தியப் பாதுகாப்புச் சட்டப்படி வழக்கு தொடரப்பட்டது. வழக்கு முடிவில் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாருக்கு மட்டும் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. தண்டம் கட்ட மறுத்துச் சிறை சென்றார்.

தென்மொழி இதழின் தமிழ்த் தொண்டு தமிழ்மொழி இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. தனித்தமிழ் இயக்கம் காண வேண்டும் என்பதை உணர்ந்த பெருஞ்சித்திரனார். தென் மொழிக் கழகம் ஆரம்பித்தார். பின்னர் அது 1968 ஆம் ஆண்டு, 'தமிழ் மறுமலர்ச்சிக் கழகம்' - எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது.

"கலப்புத் தமிழே அழுக்குத் தமிழ்.

அக்கலப்புச் சொற்களை நீக்கிய

மூல முதல் தமிழே தூய தமிழ்"

எனத் தூய தமிழை வரையறுக்கிறார் பெருஞ்சித்திரனார்.

தமிழைப் பிற மொழிப் பிணைப்பினின்றும் விடுவிப்பதும், தமிழை அனைத்துத் துறைகளிலும் வளர்த்து வளப்படுத்துவதும் பாவாணாரின் வாழ்க்கை நோக்கமாக இருந்தமையால், அதற்கேற்ப கொள்கைகளை வகுத்து உலகத் தமிழர் கழகம் தொடங்கப்பட்டது. அதன் செயலாளராகப் பெருஞ்சித்திரனார் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். பின்னர், அக்கழகத்துடன் அவருக்கு ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாட்டினால் பொறுப்பிலிருந்து விலகினார். பொறுப்பிலிருந்து விலகினாலும் அதன் செயல்பாடுகளில் தன்னை இணைத்துக் கொள்ள தவறவில்லை. பாவலரேறு தனது வாழ்நாள் முழுதும் தமிழர்-தமிழ்-தமிழ்நாடு ஆகியவற்றின் மேம்பாடு மற்றும் வளர்ச்சியை முன்னிறுத்தி வாழ்ந்தார். தன்னை நினையாமல், தன் குடும்பத்தை நினையாமல், எப்பொழுதும் தமிழையும், தமிழனையும், தமிழ்நாட்டையும் உயர்த்த உழைத்தவர். அதற்காகத் தன்னையே தியாகம் செய்தவர்.

தந்தைப் பெரியாரைப் போன்ற கொள்கைத் துணிவும், பாவேந்தர் பாரதிதாசனையுப் போன்ற இலக்கிய ஏற்றமும், மறைமலை அடிகள், திரு.வி.க போன்றவர்களின் தனித்தமிழ் நடையும். மொழி ஞாயிறு பாவாணர் அடியொற்றிய மொழியறிவும் கொண்டு தமிழ் விடுதலைக்கும், தமிழர் விடுதலைக்கும் பாடுபட்ட தன்னல மறுப்பாளர் பெருஞ்சித்திரனார்.

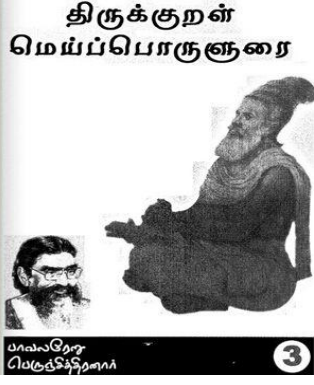
பாவலரேறு தமிழுக்கு அளித்த நூல்களின் பட்டியல் வருமாறு

- 1 கொய்யாக்கனி
- 2 பாவியக் கொத்து
- 3 ஐயை
- 4 எண் சுவை என்பது
- 5 கற்பனை ஊற்று
- 6 பள்ளிப் பறவைகள்
- 7 மகபு[கு வஞ்சி
- 8 கனிச்சாறு
- 9 நூறாசிரியம்

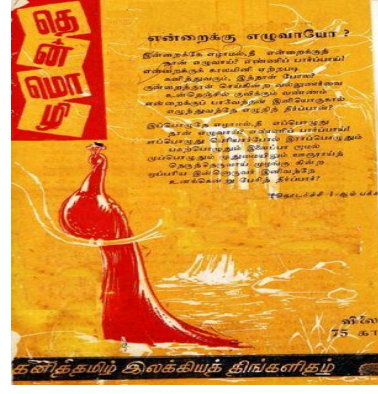
- 10 தன்னுணர்வு
- 11 இளமை உணர்வுகள்
- 12 பாவேந்தர் பாரதிதாசன்
- 13 இலக்கியத் துறையில் பணி வளர்ச்சிக்குரிய ஆக்கப் பணிகள்
- 14 வாழ்வியல் முப்பது
- 15 ஆரியப் பார்ப்பனரின் அளவிறந்த கொட்டங்கள்
- 16 சாதித் தீமைகளும் அதை ஒழிக்கும் திட்டமும்
- 17 இனம் ஒன்று பட வேண்டும் என்பது எதற்கு?
- 18 செயலும் செயற்திறனும்
- 19 தமிழீழம்
- 20 ஓ... ஓ... தமிழர்களே...
- 21 தனித் தமிழ் வளர்ச்சி வலராறு
- 22 நெருப்பாற்றில் எதிர் நீச்சல்
- 23 இளமை விடியல்
- 24 இட்ட சாவம் முட்டியது
- 25 நமக்குள் நாம்
- 26 கழுதை அழுத கதை
- 27 சாதி ஒழிப்பு
- 28 மொழி ஞாயிறு பாவாணர்
- 29 அறுபருவத் திருக்கூத்து
- 30 திருக்குறள் மெய்ப் பொருளுரை
- 31 வேண்டும் விடுதலை
- 32 பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் கட்டுரைகள்
- 33 உலகியல் நூறு

தமிழ் - தமிழர் - தமிழ் நாடு என்றும் மூன்றும் பெருஞ்சித்திரனார் நினைவில் இருந்து அழிந்த நாள் 15.06.1995. அதுவே அவர் தமிழனைப் பற்றி சிந்திப்பதை நிறுத்திக் கொண்ட இறுதி நாளும் ஆகும்.

- பி.தயாளன்

திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை - நூல்

தென்மொழி - தனித்தமிழ் இதழ்

தமிழ்ச்சிட்டு - சிறார் இதழ்

தமிழ்க்களம் - பெருஞ்சித்திரனார்
நினைவிடம், மேடவாக்கம்

இலக்கிய வாழ்க்கை

தொடக்கம்

பெருஞ்சித்திரனார் பள்ளியில் படிக்கும்போதே 'மல்லிகை', 'பூக்காரி' என்னும் பாடல் தொகுப்புகளை இயற்றினார். தமிழறிஞர் வை. பொன்னம்பலனார், சேலம் க. நடேசனார் ஆகியோர் பெருஞ்சித்திரனாரின் உயர்நிலைப்பள்ளித் தமிழாசிரியர்களாகவும், தேவநேயப் பாவாணர், பேராசிரியர் வீ. உலகவழியனார், பேராசிரியர் காமாட்சி குமாரசாமி ஆகியோர் கல்லூரியில் தமிழாசிரியர்களாகவும் அமைந்து பெருஞ்சித்திரனாரின் தமிழ்ப் பற்றை வளர்த்தனர்.

இதழ்களில் பங்களிப்பு பெருஞ்சித்திரனார் [வானம்பாடி](#), [குயில்](#), [தென்றல்](#), தமிழ்நாடு, முல்லை, [பகுத்தறிவு](#), [குத்தாசி](#), [ஜனநாயகம்](#), [செந்தமிழ்ச் செல்வி](#), தமிழீழம், [பூஞ்சோலை](#), [தமிழ்ப் பொழில்](#), நெய்தல், [தமிழ்நெஞ்சம்](#), தமிழ்ப் பார்வை, [குறள் நெறி](#), [தேனமுதம்](#), [உரிமை முழக்கம்](#), [பாவை](#), [செம்பருதி](#) போன்ற இதழ்களில் பல மரபுப் பாடல்களை எழுதினார். 'மெய்மைப்பித்தன்', 'தாளாளன்', 'அருணமணி', 'பாஉண்தும்பி', 'கௌனி' போன்ற புனைபெயர்களில் எழுதினார்.

நூல் வெளியீடு

பெருஞ்சித்திரனார், கவிஞர் [பாரதிதாசனுடன்](#) நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்ட பின்னர், தனது 'பூக்காரி' என்னும் தனது பாடல் தொகுப்பைச் செம்மைப்படுத்தி 'கொய்யாக்கனி' என்று பெயர் மாற்றம் செய்தார். அந்நூல் பாரதிதாசனின் '[குயில்](#)' இதழ் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. அந்நூலுக்குப் தேவநேயப் பாவாணர் அணிந்துரையும் [பாரதிதாசன்](#) வாழ்த்துப் பாடலும் அளித்து ஊக்குவித்தனர். பெருஞ்சித்திரனார், கொய்யாக்கனியை தொடர்ந்து பல பாடல் தொகுப்புகளையும், கட்டுரை நூல்களையும் வெளியிட்டார்.

பெருஞ்சித்திரனார், தமது படைப்புகளில் புதிய தமிழ்ச்சொற்களை உருவாக்கியும், பிறமொழிச் சொற்கள் கலவாமலும் எளிய நடையில், தனித் தமிழில் எழுதினார். பெருஞ்சித்திரனார் கவிதைகள், பாடல்கள், கட்டுரை நூல்கள் என 50-க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதினார். அவற்றுள் நான்கு பகுதிகளாக வெளிவந்த திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை நூல் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒன்று.

இதழியல்

பெருஞ்சித்திரனார் பள்ளியில் படிக்கும்போதே 'குழந்தை', 'மலர்க்காடு' போன்ற கையெழுத்து இதழ்களை நடத்தினார்.

தென்மொழி - தனித்தமிழ் இதழ்

தென்மொழி(1952)

பெருஞ்சித்திரனார், 1952-ல், [தென்மொழி](#) என்ற பெயரில் தனித் தமிழ் இயக்க ஆதரவு இதழ் ஒன்றைத் தொடங்கி நடத்தினார். தேவநேயப் பாவாணர் இதழின் சிறப்பாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார். பெருஞ்சித்திரனார், அரசுப் பணியில் இருந்ததால் தன் இயற்பெயரான துரை மாணிக்கம் என்பதற்குப் பதிலாக 'பெருஞ்சித்திரன்' என்ற புனைபெயரைச் சூட்டிக் கொண்டு அவ்விதழை நடத்தினார். இந்தி மற்றும் வடமொழியை எதிர்த்தும், தனித்தமிழை ஆதரித்தும் பல கட்டுரைகளை அவ்விதழில் எழுதினார். [ம. இலெ. தங்கப்பா](#), மு. தமிழ்க்குடிமகன் தொடங்கி பலர் இவ்விதழுக்குப் பங்களித்தளனர். 'தென்மொழி' இதழ் சில ஆண்டுகாலம் அரசால் தடை செய்யப்பட்டுப் பின் மீண்டும் வெளிவந்தது.

தமிழ்ச்சிட்டு - சிறார் இதழ்

தமிழ்ச் சிட்டு (1965)

பெருஞ்சித்திரனார், சிறார்களிடம், இளம் வயது முதலே தமிழ்ப் பற்று வளர வேண்டும் என்று விரும்பினார். குறிப்பாக, தொடக்கப்பள்ளி, உயர்நிலைப்பள்ளி மாணவர்கள் தமிழ்ப் பற்று மிக்கவர்களாக உருவாக வேண்டும் என்று விரும்பினார். அதற்காகவே தனித் தமிழ் சிறார்

இதழான [தமிழ்ச்சிட்டு](#) இதழை, 1965-ல் தொடங்கினார். இளம் மாணவர்களுக்குத் தேவையான கலை, அறிவியல், வாழ்வியல் கருத்துகளைத் தாங்கி இவ்விதழ் வெளிவந்தது.

தமிழ்நிலம் (1982)

பெருஞ்சித்திரனார், 1981-ம் ஆண்டு தமிழ், தமிழர் நலன்களைக் காக்க, 'உலகத் தமிழின முன்னேற்றக் கழகம்' என்ற கழகத்தைத் தொடங்கினார். அவ்வியக்கத்திற்காக வெளியிடப்பட்ட செய்தி இதழ் 'தமிழ்நிலம்'.

அமைப்புப் பணிகள்

பெருஞ்சித்திரனார், தமிழகம் முழுவதும் பயணம் செய்து பல சொற்பொழிவுகளை நிகழ்த்தினார். பெருஞ்சித்திரனார் தமிழகத்தில் மட்டுமின்றித் தமிழ் மொழியின் தனித்தன்மை குறித்து, சிங்கப்பூர், மலேசியா, இலங்கை, மலையகம், ஐரோப்பா போன்ற வெளிநாடுகளுக்கும் சென்று சொற்பொழிவாற்றினார் உலகத் தமிழ் மாநாடுகளில் பங்கேற்று உரையாற்றினார். தமிழ்நாட்டு ஆலயங்களில் தமிழ் மொழி வழிபாட்டு மொழியாக வேண்டும் என்று உச்சநீதி மன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்து வெற்றி பெற்றார்.

பெருஞ்சித்திரனார் மொழி, இன, நாட்டு விடுதலை முயற்சிகளை வலுவாக்கவும் உலகத் தமிழர்களை ஒன்றிணைக்கவும் 1981-ல், 'உலகத் தமிழர் முன்னேற்றக் கழகம்' என்பதைத் தோற்றுவித்தார். 'தமிழக மக்கள் விடுதலைக் கூட்டணி' என்பதை ஒருங்கிணைத்து அதன் பொறுப்பாளராகச் செயல்பட்டார். 'ஒடுக்கப்பட்டோர் உரிமை மீட்டுக் கூட்டமைப்பு' என்ற அமைப்பின் தலைவராகப் பணிபுரிந்தார். 'தமிழீழ ஆதரவாளர் ஒருங்கிணைப்புக் குழு' என்பதன் அமைப்பாளராகப் பணிபுரிந்தார். தேவநேயப் பாவாணர் தலைவராக இருந்த 'உலகத் தமிழ்க் கழகத்தின் பொதுச் செயலாளராகப்

பணிபுரிந்தார். 'தென்மொழிக் கொள்கைச் செயற்பாட்டு மாநாடு' என்ற பெயரில் பல மாநாடுகளை நடத்தினார்.

தனித்தமிழ் இயக்கப் பணிகள்

பெருஞ்சித்திரனார் கல்லூரியில் படிக்கும்போது பாவாணரின் தமிழாராய்ச்சி, தனித்தமிழ்க் கொள்கை ஆகியவற்றால் ஈர்க்கப்பட்டார். தனித்தமிழ் இயக்க ஆதரவாளரானார். வடமொழியும் பிறமொழியும் கலவாத தூய தமிழ் வழக்கு, தமிழின நலமுன்னேற்றம், பொதுவுடைமைக் கோட்பாடு போன்றவற்றை லட்சியமாகக் கொண்டு செயல்பட்டார். தமிழ்மொழியின் சிறப்பு குறித்தும் இந்தி எதிர்ப்பு குறித்தும் இதழ்களில் எழுதினார், பேசினார். போராட்டங்களில் கலந்துகொண்டார். தனித்தமிழில் இதழ்களையும் நூல்களையும் படைத்தார். தனித் தமிழ் இயக்க வளர்ச்சிக்காக மூன்று இதழ்களைத் தொடங்கி நடத்தினார். தம்முடைய இதழ்களில் பல தமிழறிஞர்கள் குறித்தும் அவர்களின் தமிழ்ப் பணிகள் குறித்தும் எழுதி கவனப்படுத்தினார்.

போராட்டங்கள்

பெருஞ்சித்திரனார், பல்வேறு போராட்டங்களில் கலந்துகொண்டார். இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டதால் தன்னுடைய அஞ்சல்துறைப் பணியை இழந்தார். தமிழக விடுதலை மாநாடு, தலைநகர்த் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய மொழிக்காப்பு போராட்டம் போன்றவற்றில் கலந்துகொண்டு சிறை சென்றார். மனுதர்ம நூலுக்குத் தீ வைத்துச் சிறை சென்றார். மிசா சட்டத்தின் கீழ் சிறைவாசம் அனுபவித்தார். தமிழ்த் தேசியத் தன்னுரிமை மாநாட்டை நடத்தியதற்காகவும், ராஜீவ் காந்தி கொலையை ஆதரித்துப் பேசியதற்காகவும் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். தடா சட்டத்தின் கீழ் சிறைவாசம் அனுபவித்தார்.

நூல்கள்

கட்டுரை நூல்கள்

- தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்
- இலக்கியத் துறையில் தமிழ்வளர்ச்சிக்குரிய ஆக்கப் பணிகள்
- ஓ! ஓ! தமிழர்களே!
- கற்பனை ஊற்று
- ஆரியப் பார்ப்பனரின் அளவிறந்த கொட்டங்கள்
- இட்ட சாவம் முட்டியது
- இனம் ஒன்றுபட வேண்டும் என்பது எதற்கு?
- இளமை உணர்வுகள்
- இளமை விடியல்
- சாதித் தீமைகளும் அதை ஒழிக்கும் திட்டமும்
- சாதி ஒழிப்பு
- செயலும் செயல்திறனும்
- தன்னுணர்வு
- தமிழீழம்
- பாவேந்தர் பாரதிதாசன்
- பெரியார்
- அருளி
- மொழி ஞாயிறு பாவாணர்
- வேண்டும் விடுதலை
- நெருப்பாற்றில் எதிர்நீச்சல்
- தமிழா எழுச்சி கொள்
- நமக்குள் நாம்

பாடல்/கவிதை நூல்கள்

- ஐயை - தனித்தமிழ்ச் சிறுபாவியம்
- எண்கவை என்பது
- மகபுகுவஞ்சி
- உலகியல் நூறு
- பள்ளிப்பறவைகள்
- வாழ்வியல் முப்பது
- கொய்யாக்கனி
- அறுபருவத் திருக்கூத்து
- நூறாசிரியம்
- பாச்சோறு (குழந்தைப்பாடல்கள்)
- பாவியக் கொத்து - இரண்டு தொகுதிகள்
- கனிச்சாறு (மூன்று தொகுதிகள்)
- பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் பாடல்கள்- இரண்டு தொகுதிகள்

கதை நூல்

- கழுதை அழுத கதை

உரை நூல்கள்

- திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை - நான்கு பகுதிகள்

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களது நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நூல்கள்

01. [ஆரியப்பார்ப்பனரின் அளவிறந்த கொட்டங்கள்](#)

02. [இலக்கியத்துறையில் தமிழ்வளர்ச்சிக்குரிய
ஆக்கப்பணிகள்](#)

03. [உலகியல் நூறு](#)

04. [ஐயை \(பாவியம்\)](#)

05. [ஓ! ஓ! தமிழர்களே](#)

06. [கழுதை அழுத கதை](#)

07. [கொய்யாக்கனி \(பாவியம்\)](#)

08. [சாதியொழிப்பு](#)

09. [செயலும் செயல்திறனும்](#)

10. [தன்னுணர்வு](#)

11. [திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை பகுதி-1](#)

12. [திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை பகுதி-2](#)

13. [திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை பகுதி-3](#)

14. [திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை பகுதி-4](#)

15.	நூறாசிரியம்
16.	பாச்சோறு (குழந்தைப்பாடல்கள்)
17.	பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் பாடல்கள்-1
18.	பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் பாடல்கள்-2
19.	பாவியக்கொத்து (பாவியம்)
20.	பாவேந்தர் பாரதிதாசன்
21.	வேண்டும் விடுதலை

பாவலரேறுவின் வாழ்வும் பணியும்

பாவலரேறுவின் வாழ்வும் போராட்டமும்

<https://jegat.blogspot.com/2017/01/blog-post.html>

இளமைப் பருவம்

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார், தம் வாழ்நாள் முழுவதும் தமிழ், தமிழர், தமிழ்நாட்டு நலம் காண விழைந்தவர்; தொடர்ந்து சிந்தித்தவர்; சிந்தித்ததைச் செயலாக்கியவர். தம் சொந்த நலனை எண்ணாதவர். கொண்ட கொள்கையில் உறுதியும் பற்றும் கொண்டவர். எதற்காகவும் யாரிடமும் சமரசம் செய்துகொள்ளாத ஓய்வறியாப் போராளி. தமிழ்ச்சமூகம் எண்ணற்ற தமிழ்ப் போராளிகளைக் கண்டுள்ளது. போராளிகளில் தனித்துவம் மிக்க போராளி பாவலரேறு. தாம் வேறு தம் குடும்பம் வேறு என்று வகை பிரித்துக் களமாடுவோர் நடுவில், தம் முழுக் குடும்பத்தையும் தமிழ்ப் பகையறுக்கும் கருவியாக்கிக் களமாடியவர். தாம் பட்ட துயரங்களை எல்லாம் தமிழுக்காக மனமுவந்து ஏற்றவர். ஒற்றை வரியில் கூறுவதென்றால், தமிழின் மேன்மைக்காக உழைத்தவர்களில் தமிழைப் போற்றியதற்காக அதிகத் துன்பத்துக்குள்ளானவர், சிறைக்குள்ளானவர் இவரேயாவார். அதிகப் பாடனுபவித்ததும் இவர் குடும்பமேயாகும்.

தமிழையே உயிர்த்துடிப்பாகவும் - உணவாகவும் - உயிராகவும் - உறைவிடமாகவும் - தாயாகவும் - சேயாகவும் - உற்ற துணையாகவும் -

இறைமையாகவும் யாவுமாக எண்ணிய, இந்த அறிஞரின் இயற்பெயர் இராசமாணிக்கம் என்பதாகும். 10.03.1933 அன்று சேலம் மாவட்டத்தில் சமுத்திரம் என்ற சிற்றூரில், திரு. துரைசாமி - குஞ்சம்மாள் ஆகியோர்க்கு இரண்டாவது குழந்தையாகப் பிறந்தார்.

பள்ளிப் பருவத்திலே தமிழார்வம் மிக்கவராய்த் திகழ்ந்தார் பாவலரேறு. 6 ஆம் வகுப்பு படிக்கும்போது 'குழந்தை' என்னும் கையெழுத்து இதழை நடத்தினார். அதனால் பள்ளியில் குழந்தை ஆசிரியர் என்று அழைக்கப்பட்டார். கௌளி, அருணமணி, அருணன் என்ற புனை பெயர்களைச் சூட்டிக்கொண்டார். எட்டாம் வகுப்பு படிக்கையில் 'மலர்க்காடு' என்னும் கையெழுத்து இதழை நடத்தினார். அவ்விதழில் 'அருணமணி' என்னும் புனைபெயரில் எழுதலானார். அதன்பிறகு தம்முடைய பதின்மூன்றாம் வயதில் 'மல்லிகை' என்னும் முதற் பாவியத்தைப் படைத்தார். மல்லிகையைத் தொடர்ந்து 'பூக்காரி' என்னும் பாவியத்தை எழுதினார். அப் பாவியமே 'கொய்யாக்கனி' என்னும் பெயரில் பின்னாளில் வெளியாகியது.

பாவலரேறுவின் இளம் பருவத்தில் தமிழார்வம் தாமாகவே ஊற்றெடுத்திருந்தாலும், அவ்வூற்றைப் பெருக்கெடுக்கச் செய்ததில் அவருக்கு வாய்க்கப் பெற்ற ஆசிரியப் பெருமக்களின் பங்கு குறிக்கத்தக்கதாகும். பள்ளிப் படிப்புக்குப்பின் இரண்டு ஆண்டுகள் இடைநிலை (Intermediates) என்கிற கல்விநிலை அது கல்லூரியில்தான் இருந்தது. சேலம் நகராண்மைக் கல்லூரியில் அப்படிப்பில் சேர்ந்த பாவலரேறுவிற்கு மொழி ஞாயிறுதேவநேயப் பாவாணர், உலகஊழியனார், காமாட்சி குமாரசாமி ஆகிய பெருமக்கள் ஆசிரியர்களாக வாய்த்தனர். ஆகவே, பாவலரேறுவின் தமிழார்வம் முன்னிலும் பன்மடங்காக வளர்ந்தது.

இல்லறம்

25.04.1951 ஆம் ஆண்டு சேலத்தைச் சேர்ந்த சின்னசாமி - செல்லம்மாள் ஆகியோரின் மகள் கமலம் என்பவரைத் தம்முடைய இல்வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றார். கமலம் என்பது சமற்கிருதம் ஆகையால், பின்னாளில் தாமரை என்று தமிழ்ப்படுத்திக் கொண்டார். தாமரை அம்மையார் பாவலரேறுவின் தமிழ்ப் பணிச் சுமைக்குத் துணைத் தோள் கொடுத்த பெருந்தகை ஆவார். பாவலரேறு - தாமரை அம்மையார் இணையருக்குப் பொற்கொடி, பூங்குன்றன், தேன்மொழி,

செந்தாழை, பொழிலன், பிறைநுதல் என நான்கு பெண் குழந்தைகளும், இரண்டு ஆண் குழந்தைகளும் பிறந்தனர். பாவலரேறுவைப் போன்றே இவர்களும் தமிழுக்காக ஆக்கப்பூர்வமாகத் தொடர்ந்து இயங்கி வருபவர்கள். போலி - பகட்டு ஏதுமில்லாமல், விளம்பர வெளிச்சத்தை விரும்பாமல் தமிழ்ப்பணி ஆற்றிவரும் பெரும் தகைமையாளர்கள் ஆவர்.

அரசுப் பணிகள்

1952 - 1954 வரை சேலத்தில் கூட்டுறவுத்துறை இளநிலை ஆய்வராகவும், கணக்காய்வராகவும் பணியாற்றினார். பின்னர், ஓசூர், அஞ்செட்டி என்னும் பகுதியில் வனத்துறையில் எழுத்தராகப் பணியமர்ந்து, சில காலம் பணியாற்றினார்.

1954 ஆண்டின் இறுதியில் புதுவையில் அஞ்சல் துறையில் எழுத்தராகப் பணிவாய்ப்புக் கிட்டிற்று. புதுவையில் அஞ்சல் துறையில் எழுத்தராகப் பணியில் அமர்ந்த பாவலரேறுவிற்கு, அன்றைய காலக்கட்டத்தில் தமிழ் இளைஞர்களுக்கு எழுச்சியூட்டும் கவிஞராகத் திகழ்ந்த புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனின் ஈடில்லா நட்பு வாய்த்தது. இதன்மூலம் தமிழார்வம் மேலும் பன் மடங்கு கூடித் தழைத்தது.

1961 முதல் 1967 வரை கடலூர் அஞ்சலகத்தில் துணை அஞ்சல் தலைவராகப் பணியாற்றினார். இந்நிலையில் இளைஞர்களின் மனத்தில் சுடர்விட்டெரிந்த இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் பெரும் வீறுடன் போராடினார். அதன் பயனாகச் சிறைத் தண்டனை பெற நேர்ந்தது. ஆகவே, சிறைத் தண்டனையைக் காரணம் காட்டி அஞ்சலகப் பணியிலிருந்து நீக்கப்பட்டார். இந்த எதிர்ப்பின்போது கனல் தெறிக்கும் பாடல்கள் இவரிடமிருந்து வெளிப்பட்டன. ஆட்சியாளர்களின் இந்திச் சார்புணர்வைக் கண்டித்து எழுதியதால் ஆட்சியாளர்களின் எதிர்ப்பை மிகுதியும் சேர்த்துக்கொண்டார். அதனால் 17.11.1965 முதல் 16.1.1966 வரை சிறைத் தண்டனை அனுபவித்தார்.

அரசுப் பணி இழந்தாலும் அரசின் எதிர்ப்பாளர் என்று முத்திரையிடப்பட்டு இன்னல்களுக்கு ஆளானபோதும், அதனைக் கண்டு தம் நிலையைச் சற்றும் தளர்த்திக் கொள்ளாதவர். அடக்குமுறைகளையே தம்முடைய ஆற்றலுக்கு உரிய ஊட்டமாக மாற்றிக் கொண்டார். கொடிய வறுமை இறுக்கியபோதும் தம்

வீரியத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளவில்லை. இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்பில் கடுமையாகப் போராடிப் பல இன்னல்களுக்கு ஆளானபோதும், பின்னாளில் இந்தி எதிர்ப்புக்காகச் சிறை சென்ற மொழிப்போர் வீரர்களுக்கான எந்தச் சிறப்புச் சலுகையையும் ஊதியத்தையும் பெறுவதற்கு விரும்பவில்லை.

தமிழகத்தின் முதலமைச்சர்களாக விளங்கிய கலைஞர் மு. கருணாநிதி, எம்.ஜி.இராமச்சந்திரன் ஆகியோருடன் அறிமுகம் கிட்டியிருப்பினும் அதனைத் தமக்கு வாய்ப்பாகக் கருதி, எவ்வகைப் பயனும் அடைய முற்படவேயில்லை.

இயக்க நிலைப்பாடுகளும் சிறை வாழ்வும்

தென்மொழி மே 1966 ஆம் ஆண்டு இதழில் தமிழக விடுதலை இயக்கம், என்ற இயக்கம் விரைவில் தொடங்கப்படவிருப்பதாகவும், அதற்கான முயற்சிகள் நடைபெற்று வருவதாகவும் அறிவிப்பைப் வெளியிட்டார். ஆனாலும் அவ்வியக்கம் கால்கோள் கொள்ளவில்லை.

5, 6 அக்டோபர் 1968 தனித்தமிழ்க் கழக மாநாடு திருச்சியில் நடத்தப்பெற்றது. அந்த மாநாட்டில் 'உலகத் தமிழ்க் கழகம்' என்னும் அமைப்பு உருவாக்கம் அடைந்தது. மொழி ஞாயிறு பாவாணரைத் தலைவராகக் கொண்ட அந்த அமைப்பில் முனைவர் மெ. அழகனார் துணைத் தலைவராகவும், பாவலரேறு பொதுச் செயலாளராகவும், புலவர் இறைக்குருவனார், துணைப் பொதுச் செயலாளராகவும், செங்கை செந்தமிழ்க் கிழார் பொருளாளராகவும் பொறுப்பு ஏற்றனர். உலகத் தமிழ்க் கழகத்தின் முதல் ஆண்டு மாநாடும், திருவள்ளூர் ஈராயிரம் ஆண்டு விழா மாநாடும் 27,28-12-1969இல் பரமக்குடியில் நடைபெற்றது. இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து உலகத் தமிழ்க் கழகத்தின் இரண்டாவது மாநாடு 9.1.1971 அன்று மதுரையில் நடைபெற்றது. சில காரணங்களால் பாவலரேறு உலகத் தமிழ்க் கழகத்தின் பொதுச் செயலாளர் பதவியிலிருந்து விலகி இருந்தாலும், அந்த மாநாட்டில் பங்கேற்று உரையாற்றினார்.

10, 11-6-1972 ஆம் ஆண்டு தமிழக விடுதலை மாநாட்டைத் திருச்சியில் பாவலரேறு அவர்கள் அமைப்பாளராக இருந்து நடத்தினார். தென்மொழிக் 'கொள்கைச் செயற்பாட்டு மாநாடு' என்கிற தலைப்பில் நடைபெற்ற அந்த மாநாட்டில் மிகப்பெரிய பேரணியும்

நடத்தப்பெற்றது. 1973 ஆண்டு இவ்வியக்கத்தின் இரண்டாம் மாநாடு மதுரையில் நடைபெற்றது. இந்த மாநாட்டில் தந்தை பெரியார் வாழ்த்திச் சென்றார். இந்த இயக்கத்தின் மூன்றாம் மாநாடு சென்னைக் கடற்கரையில் 1975 ஆம் ஆண்டு நடைபெறும் என்று அறிவித்தார். மாநாடு நடைபெறவிருந்த முந்தைய நாளில் பாவலரேறு உள்ளிட்ட 22 பேர் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர். முதல்வராக இருந்த கலைஞர் அரசு தமிழ்நாடு விடுதலைக் கோரிக்கையைக் கைவிடுவதாக எழுதிக் கொடுத்தால் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்வதாகக் கூறியது. அப்படி ஒரு விடுதலை தமக்கு வேண்டாம் எனக் கூறி மறுத்தார் பாவலரேறு. அதன் விளைவாக 56 நாள் சிறைவாசம் அனுபவிக்க நேர்ந்தது. ஆயினும், பின்னாளில் உலகத் தமிழ்க் கழகத்தின் 4-வது மாநாடு சென்னையில் நடைபெற்றது. மொழி ஞாயிறு பாவாணர் தலைமையில் நடைபெற்ற அம் மாநாட்டில், கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களும் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார்.

தம் கொள்கைகளுக்கும் மொழி நலனுக்கும் ஊறு நேருமெனில் எவ்விடமாயினும் தம் எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்வதில் பாவலரேறு தயங்காதவர். தமிழக அரசு கொண்டு வந்த எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பற்றிக் கருத்தறிவிக்கையில், கலப்புத் தமிழே நடைமுறைப் பயன்பாட்டில் இருக்கையில், தூய தமிழைக் காக்கிற வகையிலான மொழிச் சீர்திருத்தமே முதல் தேவை என்றும், எழுத்துச் சீர்திருத்தம் பிறகே செய்யப்பெற வேண்டுவது என்றும் பாவாணரும் பாவலரேறும் ஒருமித்துக் கருத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள். அதன்பிறகு தம்முடைய கருத்துக்கு உரிய இடமில்லாமையால் பாவாணரும் பாவலரேறும் தமிழக அரசு கூட்டிய கூட்டத்தில் பங்கேற்கவில்லை.

பாவலரேறு எவரோடு இணைந்து செயல்பட்டாலும் தம்முடைய நிலைப்பாட்டினைச் சற்றும் மாற்றிக்கொள்ளாமல் செயலாற்றினார். கடவுள் மறுப்பையே முதன்மையாகக் கொண்டு செயல்பட்ட திராவிடர்க் கழகத்தின் கூட்டங்களுக்குச் சிறப்பு அழைப்பாளராக அழைக்கப்பட்ட பாவலரேறு திராவிடர்க் கழகம் 'கடவுள் மறுப்பை முதன்மைப்படுத்துவதை விட்டுத் தமிழின நலன் நோக்கில் முழுமையாகப் பணியாற்றிட வரவேண்டும்' என்று குறிப்பிட்டார். திராவிடர்க் கழகம் நடத்திய இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம், 30.03.1981 அன்று குடந்தையில் நடைபெற்ற பார்ப்பன வல்லாண்மை ஒழிப்பு மாநாடு, மேட்டூர், சென்னை, இலால்குடி போன்ற இடங்களில் நடைபெற்ற கூட்டங்களில் பங்கேற்றுத்

தம்முடைய கருத்தை வெளிப்படுத்தினார். 1981 ஆம் ஆண்டு திராவிடர்க் கழகம் ஒருங்கிணைத்த மனு நூல் எரிப்புப் போராட்டத்தில் பங்கேற்றுச் சிறைப்பட்டார்.

இந்தியாவின் முன்னாள் தலைமை அமைச்சர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் இறந்தபின், அவருடைய சாம்பல் இந்தியா முழுவதும் மக்களின் வணக்கத்திற்குக் கொண்டு சென்று பரப்பப்பட்டபோது, அதன் மூட நம்பிக்கையை எதிர்த்தும், அதனைத் தடை செய்யக் கோரியும் பாவலரேறு அவர்கள் சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்தார். அந்த வழக்கைத் தாமே நேர்நின்று தமிழில் வழக்காடினார். இதனால் பல்வேறு இன்னல்களுக்கும், கொலை மிரட்டல்களுக்கும் ஆளானார். எனினும் இவ்வழக்கு, தேசத்தின் புனிதத்தைக் குற்றப்படுத்துவதாகவும், காலம் கடந்த முறையீடு எனவும் கூறித் தள்ளுபடி செய்யப்பெற்றது.

இட்ட சாவம் முட்டுக - இட்ட சாவம் முட்டியது

நந்திக்கலம்பகம் என்னும் சிற்றிலக்கியம் படைக்கப்படுவதற்கான கதை தமிழில் பல நூற்றாண்டுகளாக வழங்கப்படுவருகிறது. இது தமிழில் அறம்பாடுதல் என்கிறதான ஓர் இலக்கிய வழக்கம் இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறது. பாவலரேறுவின் தமிழாற்றலின் வலிமை - அறம்பாடுதல் என்பது அவருடைய வாழ்விலும் நடந்தேறியுள்ளது. முன்னாள் பிரதமர் திரு. இராஜீவ் காந்தி ஈழத்தில் தமிழர்களுக்கெதிரான நிலைப்பாட்டினை மேற்கொண்டார். இந்தியாவிலிருந்து அமைதிப்படையை அனுப்பி வைத்தார். அப்படையினர் சில தவறான செய்கைகளைத் தமிழ்மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விட்டனர். இதனைக் கண்டு உள்ளம் நொந்த பாவலரேறு இட்டசாவம் முட்டுக என்று அறம் பாடினார். பாவலரேறு தம் பாடலில் எவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தாரோ அதே வகையில் அந்தப் பிரதம அமைச்சர் பலியானார். அதைக் குறித்து இட்ட சாவம் முட்டியது என்று அக் கவிதைமேல் விளக்கம் எழுதினார். இதையறிந்த காவல்துறையினர் இது குறித்துப் பாவலரேறுவிடம் விசாரணை மேற்கொண்டது. விசாரணையில் உரிய விளக்கம் அளித்தார் பாவலரேறு.

தமிழருக்கான போராட்டங்கள்

1984ஆம் ஆண்டில் உலகத் தமிழின முன்னேற்றக் கழகம், பெரியார் சம உரிமைக் கழகம், அறிவியக்கப் பேரவை, தமிழ்நாடு பொதுவுடைமைக் கட்சி, இந்தியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி நடுவண் சீரமைப்புக் குழு ஆகிய இயக்கங்கள் இணைந்து 'தமிழக மக்கள் விடுதலைக் கூட்டணி' என்னும் கூட்டமைப்பை உருவாக்கின. அதன் அமைப்புக் குழுவின் பொறுப்பாளராகப் பாவலரேறு செயல்பட்டார். பின்னர் 'தமிழின எதிர்காலத் தீர்மானிப்பு மாநாடு' என்னும் மாநாட்டை 27, 28 திசம்பர் 1986 ஆம் ஆண்டு பாவலரேறு அவர்களின் ஒருங்கிணைப்பில் நடைபெற்றது. அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்டோரிடம் வாக்கெடுப்பு முறையில் தேர்தல் நடத்தப்பெற்றது. அதன்படி 'தமிழ்நாடு முழு இறையாண்மையுடைய தனிநாடாகப் பிரிந்து தமிழரே ஆளுமை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்துப் பெறப்பட்டது.

தமிழ் வழிபாட்டு மொழியாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை தமிழகத்தில் தொடர்ந்து ஒங்கி ஒலித்து வரும் ஒன்றாகும். இது குறித்துப் பாவலரேறு 13.08.1987ஆம் நாளில் உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்தார். அந்த வழக்கிற்காகத் தில்லி சென்று உச்ச நீதிமன்றத்தில் தமிழில் தம்முடைய வாதத்தை முன்வைத்தார். அதேபோன்று தமிழில் படித்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை அளிக்க வலியுறுத்தி 22.07.1990இல் தமிழ்நாடு இளைஞர் பேரவை, தமிழ்நாடு மாணவர் பேரவை ஆகியவை இணைந்து நெல்லையில் நடத்திய தமிழ்வழிக்கல்வி மாநாட்டில் பங்கேற்றுச் சிறப்புரை ஆற்றினார்.

இவ்விரு அமைப்புகளும் இணைந்து கடலூரில் நடத்திய ஆளுமைச் சாதி ஒழிப்பு மாநாட்டில், தமிழீழ விடுதலை ஏற்பிசைவு(அங்கீகரிப்பு) மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள வேலூர் சென்றபோது சிறைப்படுத்தப்பட்டார்.

மறைமலை நகர் தொடர் வண்டி நிலையத்திற்கு மறைமலை அடிகளாரின் பெயரே சூட்டப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்திச் சட்மன்றத்துக்கு (Assembly) எதிரில் போராட முயன்ற பாவலரேறு அவர்களோடு பலரும் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர்.

திராவிடர் என்று கூறுவது தவறு என்றும், தமிழர் என்றே குறிப்பிட வேண்டும் என்ற நிலைப்பாட்டில் இருந்தவர் பாவலரேறு. இதனை வலியுறுத்தும் வகையில் சனவரி 1994 தமிழ்நிலம் இதழில் அறிக்கையும் வெளியிட்டார். மேலும் தமிழகத்தில் உள்ள தாழ்த்தப்பட்டோரைப் 'பழந்தமிழர்' என்றே குறிப்பிட வேண்டும் என்றும், 'ஆதிதிராவிடன்' என்றோ, 'அரிஜன்' என்றோ தாழ்த்தப்பட்டவன் என்றோ, தலித் என்றோ பல்வேறு பெயர்களால் அழைப்பதைத் தவறு என்று கூறி, ஏப்பிரல் 1994 தமிழ் நிலம் இதழில் அறிக்கையும் வெளியிட்டார்.

தமிழ்வழிக் கல்வி

யாவற்றையும் பேச்சளவில் நிறுத்திக்கொள்ளாமல் அவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்கான முன்னெடுப்புகளைப் பலவாறு மேற்கொள்வது பாவலரேறுவின் இயல்பு. தமிழ்வழிக் கல்வி குறித்தான பேச்சும் செயலும் ஒன்றுபோல அமைந்தது. 18.04.1994 தமிழ் வழிக் கல்வியை வலியுறுத்தி தலைநகர்த் தமிழ்க் கழகத்தின் சார்பில் தமிழறிஞர்களின் முற்றுகைப் போராட்டம், சென்னை - அண்ணாசாலை தொடங்கிச் சட்டப்பேரவை வளாகம் வரையிலும் நடைபெற்றது. அதேபோன்று 1995ஆம் ஆண்டில், தமிழ்வழிக் கல்வியை வலியுறுத்தியும், தமிழில் படித்தோர்க்கு வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை வழங்கக்கோரியும் தலைநகர்த் தமிழ்க் கழகம் தொடர்ச்சியாக உண்ணா நோன்பு, ஆர்ப்பாட்டம், தலைமைச் செயலகம் முன்பு முற்றுகைப் போராட்டம், ஆங்கில அரசாணை எதிர்ப்புப் போராட்டம், சட்டப் பேரவை முற்றுகைப் போராட்டம், முதலமைச்சர் வீட்டுமுன் ஆர்ப்பாட்டம் என்று நடத்திய பல்வேறு போராட்டங்களிலும் பாவலரேறு கலந்துகொண்டார்.

தஞ்சையில் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெற்றது. தமிழுக்கு உரிய வகைகளில் ஆக்கம் செய்யாமல் வெறும் ஆரவாரப் போக்கில் மாநாடு நடத்தப்படுவதை எதிர்த்துப் பாவலரேறுவின் தலைமையில் தமிழறிஞர்கள் அணிதிரண்டு உண்ணாநோன்புப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தார்கள். காவல்துறை கடுமையான அடக்குமுறையை மேற்கொண்டது. இப்போராட்டத்தில் பாவலரேறு, அவரின் துணைவியார் தாமரை அம்மையார், மகள் பொற்கொடி உள்ளிட்ட பலரும் தாக்கப்பட்டுச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

தலைநகர்த் தமிழ்க் கழகம் தமிழே பயிற்றுமொழி, ஆட்சி மொழியாக்கப்பட வேண்டுமென கோரிக்கையை முன்வைத்து மாபெரும் பேரணியை 29.04.1995 அன்று நடத்தியது. இந்தப் பேரணியில் பாவலரேறு தம் குடும்பத்தாருடன் கலந்துகொண்டார். பேரணி தடுக்கப்பட்டு அனைவரும் சிறைப்படுத்தப்பட்டனர். பாவலரேறு சிறைப்படுத்தப்பட்ட தமிழறிஞர்கள், ஆர்வலர்கள் ஆகியோரிடையே சொற்பொழிவாற்றினார். அந்தச் சொற்பொழிவே அவருடைய இறுதிச் சொற்பொழிவாக அமைந்தது.

பாவலரேறுவின் இறுதி ஊர்வலம்

தமிழின் நலமொன்றையே விரும்பிய போராளிக்குத் தன்னலம் பேணுவதற்கு மறந்துபோனது. கருத்தாலும் செயலாலும் தமிழ்ப் பகைவர்களால் வீழ்த்த முடியாத பாவலரேறுவை உடல்நலக் குறைவு வீழ்த்தி வெற்றிகொண்டது.

எதுவரை எம்மூச்சு இயங்கு கின்றதோ
எதுவரை எம்உடல் இம்மண் தோயுமோ
எதுவரை எம்மனம் நினைவலை எழுப்புமோ
அதுவரை மொழி, இனஆர்ப்பு அடங்காது

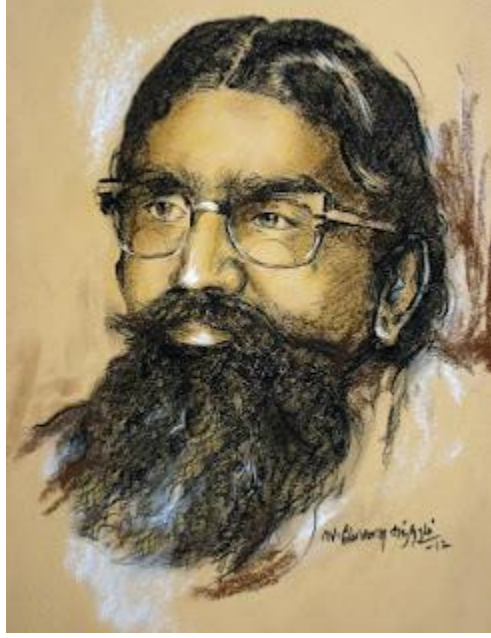
என்று எழுதியதோடல்லாமல், தம் வாழ்வையும் அவ்வாறே தகவமைத்துக் கொண்டு இயங்கிய, தமிழன்னையின் போர்க் கேடயம் பழுதடைந்தது. தமிழுக்கான போராட்ட வரலாற்றில் வியப்புக் குறிகளைப் பதித்த பாவலரேறு 11.06.1995 அன்று முற்றுப் புள்ளி வைத்தார். ஆம், தமிழுக்காக இயங்கிய மூச்சு நின்று போனது. தமிழின மேய்ப்பர் தம் மக்களைத் தத்தளிக்கச் செய்து போன நாளது.

பல்வேறு அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள், தமிழ் அன்பர்கள், அறிஞர்கள், இயக்கத் தலைவர்கள், பொதுமக்கள் ஆகியோர் பங்குபெற்ற மாபெரும் இறுதி ஊர்வலம் சென்னை தியாகராயர் நகரிலிருந்து வேளச்சேரி வழியாக மேடவாக்கம் வரையிலும் 16 கி.மீ. நடைபெற்றது. இறுதியில் மேடவாக்கத்தில் பாவலரேறு உடல் அடக்கம் செய்யப்பெற்றது. அங்கு நினைவிடம் அமைக்கப்பெற்றுப் 'பாவலரேறு தமிழுக்களம்' என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பெற்று வருகிறது.

தமிழக வரலாற்றில் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

முனைவர் மு.இளங்கோவன்

https://muelangovan.blogspot.com/2012/12/blog-post_5.html

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

"என்மொழி, என்னினம், என்நாடு நலிகையில்
எதனையும் பெரிதென எண்ண மாட்டேன் - வேறு
எவரையும் புகழ்ந்துரை சொல்ல மாட்டேன்! - வரும்
புன்மொழி, பழியுரை, துன்பங்கள் யாவையும்
பொருட்டென மதித்துளம் கொள்ள மாட்டேன்! - இந்த(ப்)
பூட்கையில் ஓரடி தள்ள மாட்டேன்!"

என்று எழுதி அதன்வழி வாழ்ந்துகாட்டியவர் பாவலரேறு
பெருஞ்சித்திரனார் ஆவார்.

தமிழில் பிறமொழிச் சொற்களை வகை தொகையின்றிக்
கலந்து எழுதும் போக்கை இருபதாம் நூற்றாண்டில்
தடுத்துநிறுத்தியவர் தனித்தமிழ்த் தந்தை மறைமலை அடிகளார்
என்றால், தமிழைத் தூய தமிழாக வழக்கில்கொண்டுவர

முனைந்து நின்றவர்கள் மொழிஞாயிறு பாவாணரும், அவர்தம் தலைமாணாக்கர் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரும் ஆவார்கள்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக நிகழ்ந்த பாதிப்புகளைவிட இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான் தமிழுக்கும், தமிழர்களுக்கும் அதிகப் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டன. சமற்கிருதச் செல்வாக்கு, இந்தி எதிர்ப்பு, வடபுல ஆதிக்கம், ஆங்கிலவழிக்கல்வி, ஈழத்தமிழர் போராட்டம் என்று பலமுனைகளில் தமிழும், தமிழர்களும் தாக்கப்பட்டனர். இவற்றைத் துணிவுடன் எதிர்கொண்டவர்களுள் பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

அஞ்சல்துறையில் அரசுப்பணியாற்றிய துரை.மாணிக்கம் அவர்கள் தம் இயக்கப் பணிகளுக்குச் சார்பாகப் பெருஞ்சித்திரனார் என்னும் புனைபெயரில் எழுதத்தொடங்கினார். இத்தகு மானப்பெயரில் சங்க காலத்தில் ஒரு பெரும்புலவர் வாழ்ந்துள்ளதை நாம் கவனத்தில்கொள்ள வேண்டும். மான உணர்வு நிறைந்த பழம்புலவரின் இப்பெயரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் அளவுக்கு இவருக்குச் சின்னஞ்சிறு அகவையில் தமிழ்ப்பற்று உருவாவதற்குக் காரணம் தமிழ்உணர்வு கொண்டவர்கள் ஆசிரியர்களாக வாய்த்தமையே ஆகும். தமிழ் மறவர் பொன்னம்பலனார், சேலம் நடேசனார் என்னும் புலவர்களிடம் உயர்நிலைப்பள்ளியில் தமிழ் கற்ற பெருஞ்சித்திரனாருக்குச் சேலம் நகராட்சிக்

கல்லூரியில் மொழிஞாயிறு பாவாணர் அவர்கள் ஆசிரியராக வாய்த்தமை தமிழ் செய்த தவமாகும்.

பெருஞ்சித்திரனார் சேலம் மாவட்டம் சமுத்திரம் என்னும் சிற்றூரில் வாழ்ந்த துரைசாமி-குஞ்சம்மாள் ஆகியோரின் மகனாக 10.03.1933 இல் பிறந்தவர். பெற்றோர் இவருக்கு இட்டபெயர் இராசமாணிக்கம் என்பதாகும். பின்னர் துரை.மாணிக்கம் என்று குறிக்கப்பட்டார். ஆனால் பெருஞ்சித்திரனார் என்ற புனைபெயரே தமிழகத்தில் நிலைபெற்றது.

இளம் அகவையில் தமிழார்வம்கொண்டு விளங்கிய துரை.மாணிக்கம் மாணவப் பருவத்தில் குழந்தை என்னும் பெயரில் கையெழுத்து ஏடு நடத்தினார். அருணமணி என்னும் புனைபெயரில் மலர்க்காடு என்னும் கையெழுத்து ஏட்டையும் நடத்தினார். கல்லூரியில் பயிலும்பொழுது மல்லிகை, பூக்காரி என்னும் நூல்களை எழுதி, அதனைப் பாவேந்தரிடம் காட்டி வாழ்த்துப் பெற நினைத்தார். பாவேந்தர் அந்த நூல்களுக்கு அணிந்துரை நல்கவில்லை. பின்னாளில் பெருஞ்சித்திரனார் எழுதிய பாவியத்தைக் கொய்யாக்கனி என்னும் பெயரில் பாவேந்தர் தம் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வழங்கினார் என்பது தனிச்செய்தியாகும்.

துரை.மாணிக்கம் கல்லூரியில் பயிலும் காலத்தில் கமலம் என்ற பெண்ணைத் தம் வாழ்க்கைத் துணைவியாக

மணந்துகொண்டார். அந்தக் கமலமே இன்றைய தாமரை அம்மையார் ஆவர்.

கல்லூரிக் கல்விக்குப் பிறகு புதுச்சேரியில் ஐந்து ஆண்டுகள் அஞ்சலகத்தில் பணியாற்றினார். 1959 இல் கடலூருக்குப் பணிமாற்றல் அமைந்தது. தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஓர் இதழ் தொடங்கி நடத்த விரும்பினார். இந்தக் காலகட்டத்தில் பாவாணர் அவர்கள் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணியில் இணைந்தார். பெருஞ்சித்திரனார் தொடங்க இருந்த இதழுக்குத் தென்மொழி என்னும் பெயரைப் பாவாணர் சூட்டினார். துரை.மாணிக்கம் அரசுப்பணியில் இருந்ததால் பெருஞ்சித்திரனார் என்னும் புனைபெயரைத் தேர்ந்தெடுத்து எழுதத் தொடங்கினார். பாவாணர் தென்மொழியின் சிறப்பாசிரியராக இருந்தார். பெருஞ்சித்திரனாரைப் பொறுப்பாசிரியராகக் கொண்டு இதழ் வெளிவந்தது. பதினாறு இதழ்கள் வெளிவந்த சூழலில் பொருள் முட்டுப்பாட்டால் இதழ் இடையில் நின்றது. பின்பு கருத்துச்செறிவுடனும் புதுப்பொலிவுடனும் இதழ் மீண்டும் வெளிவந்தது.

தென்மொழி ஏடு தூய தமிழில் வெளிவந்த ஏடுகளுள் முதன்மை இடம் பெற்றதாகும். ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் தென்மொழி ஏடு படிப்பதை மிக உயர்வாக நினைத்தனர். இதனால் இதழ் விற்பனை மிகச்சிறப்பாக இருந்தது. பாவாணர் கொள்கைகளும், கருத்துகளும் மக்களிடம் சேர்வதற்குத் தென்மொழி மிகச்சிறந்த தொண்டாற்றியது. அண்ணாமலைப்

பல்கலைக்கழகத்தின் மாணவர்களின் தமிழ்ப்பற்றினுக்குத் தென்மொழியும் காரணமாக இருந்தது.

தமிழ்ப்பற்றுடனும் கொள்கை உறுதியுடனும் தென்மொழியை நடத்திய சூழலில் தமிழகத்தில் இந்தி எதிர்ப்பு உணர்வு மிகுதியாக இருந்தது. தம் கொள்கையை வெளியிடவும், செயல்படவும் அரசுப் பணி தடையாக இருந்ததால் அரசுப்பணியிலிருந்து பெருஞ்சித்திரனார் விலகினார். இவர் எழுதிய இருமாத(1965, மார்ச்சு, ஏப்பிரல்) இதழ்களின் ஆசிரிய உரை அரசைத் தாக்குவதாக இருந்ததால் இந்தி எதிர்ப்பு உணர்வைத் தூண்டுவதாகக் குற்றம் சாற்றப்பெற்று வேலூர் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார். வேலூர் சிறைவாழ்க்கையில் ஐயை என்னும் பாவியத்தின் முதல்பகுதியை எழுதினார்.

பெருஞ்சித்திரனார் வேலூர் சிறையிலிருந்து வெளி வந்தவுடன் மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் வகையில் தமிழ்ச்சிட்டு என்ற இதழினை நடத்தினார். இந்த இதழில் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உரிய வகையில் பாடல்களும், கட்டுரைகளும் வெளிவந்தன. தமிழகத்தில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் விரும்பிப்படிக்கும் இதழாகத் தமிழ்ச்சிட்டு விளங்கியது.

1968 இல் சென்னையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ்மாநாட்டில் பாவாணர் பெயரளவுக்குப் பொன்னாடை

போர்த்திச் சிறப்பிக்கப்பெற்றதால் தனித்தமிழ் அன்பர்கள் வருந்தினர். எனவே தமிழ் அமைப்பு ஒன்றை உருவாக்க நினைத்தனர். திருச்சியில் நடைபெற்ற தனித்தமிழ்க்கழக மாநாடு உலகத் தமிழ்க்கழகம் என்ற அமைப்பு உருவாகக் காரணமாக அமைந்தது. உ.த.க.வின் பொதுச்செயலாளராகப் பெருஞ்சித்திரனார் பணிபுரிந்தார். தமிழைப் பிறமொழிப் பிணிப்பிலிருந்து விடுவிப்பது, தமிழ் திராவிடத்திற்குத் தாயும், ஆரியத்துக்கு மூலமும் என்னும் உண்மையை நிலைநாட்டுவது, தமிழை அனைத்துத் துறைகளிலும் பயன்படுத்தி வளப்படுத்துவது பாவாணரின் உயரிய நோக்கமாக இருந்ததால் அக்கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு உ.த.க.வின் கொள்கைகள் வரையறுக்கப்பட்டன.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தால் வெளியேற்றப்பட்டுப் பாவாணர் பணியின்றி இருந்தபொழுது அவர்தம் அகரமுதலிப் பணிக்கு உறுதுணையாகப் பொருளுதவி வழங்கும் திட்டத்தைத் தென்மொழியில் அறிமுகம் செய்து பாவாணரின் தமிழ்ப்பணிக்குப் பெருஞ்சித்திரனார் உதவியாக இருந்தார்.

தென்மொழி ஏட்டின் வழியாகத் தமிழகம் முழுவதும் தனித்தமிழ் உணர்வைப் பரப்பிய பெருஞ்சித்திரனார் 1972 இல் திருச்சிராப்பள்ளியில் தென்மொழி கொள்கைச் செயற்பாட்டு மாநாட்டை நடத்தினார். 1973 இல் மதுரையில் இத்தகு மாநாடு நடத்த முயன்றபொழுது சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

தொடர்ந்து பாட்டு உணர்வால் தமிழகத்தில் தமிழ் உணர்வு தழைத்தோங்கப் பாடுபடுவதை நினைத்துப் பாவாணர் அவர்கள் “பாவலரேறு” என்னும் மதிப்புமிக்கப் பட்டத்தை இவருக்கு வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

சிங்கப்பூர் மலேசியா ஆகிய நாடுகளில் வாழ்ந்த தமிழன்பர்களின் அழைப்பினை ஏற்று 1974 இல் மூன்று திங்கள் அயலகப் பயணம் மேற்கொண்டார். இதன் பிறகு கடலூரிலிருந்த தென்மொழி அச்சகம் சென்னைக்கு இடம்பெயர்ந்தது. இந்த நிலையில் இந்தியாவெங்கும் நெருக்கடி நிலை(MISA) நடைமுறைக்கு வந்தது. ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் கருத்துக்கு முரண்பட்டவர்களைச் சிறையில் அடைத்தனர். அவ்வகையில் பெருஞ்சித்திரனார் தமிழக விடுதலை மாநாடு நடத்த முனைந்தமைக்குக் கைதுசெய்யப்பெற்றுச் சென்னைச் சிறையில் அடைக்கப்பெற்றார். நெருக்கடிநிலை காரணமாக சிறைசெய்யப்பெற்ற அரசியல் கைதிகளுக்கு அவர்களின் கட்சியினர் குடும்பத்திற்கு உதவினர். ஆனால் பெருஞ்சித்திரனாரின் குடும்பம் பொருள்நிலையில் மிகப்பெரும் நெருக்கடிக்கு உள்ளானது. இந்த முறை சிறைக்குச் சென்றபொழுது ஐயை நூலின் இரண்டாம் பகுதி எழுதி நிறைவுசெய்யப்பெற்றது. இக்காலகட்டத்தில் தென்மொழி இதழ் தடைசெய்யப்பட்டது. தமிழ்ச்சிட்டு தென்மொழியின் கொள்கைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தது.

1977 இல் இலங்கையில் அறிஞர் க.பொ.இரத்தினம் ஏற்பாடு செய்திருந்த திருக்குறள் மாநாட்டிற்குப் பெருஞ்சித்திரனார் அழைக்கப்பட்டார். அந்த விழாவில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார். 1978 இல் அந்தமான் சென்று அங்குத் தமிழ்ப்பொழிவு செய்து மீண்டார்.

பெருஞ்சித்திரனார் தமிழகத்தில் நடைபெற்ற தமிழுக்கும் தமிழருக்கும் ஆதரவான பல போராட்டங்களில் கலந்துகொண்டு சிறையையே வாழ்விடமாகக்கொண்டிருந்தவர். படுக்கையறை முனகல்களைப் பாட்டாக வடிக்கும் இன்றையப் போலிப்பாவலர்கள் கோடம்பாக்கத்தைவிட்டு வெளியே வரப் பல இலட்சம் வசூலிக்கும் நிலையில் தனித்தமிழில் எழுதுவதற்கு ஒப்புமைசொல்லமுடியாத உயர்புலமை வாய்த்த பெருஞ்சித்திரனார் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் சுற்றிச்சுழன்று பணியாற்றி வறுமையிலும், சிறையிலுமாகக் கழித்தார் என்பதே அவர்தம் வரலாற்றுப் பெருமை. தென்மொழி அன்பர்கள் அனுப்பும் நன்கொடையில்தான் அவர் குடும்பவாழ்வு இருந்தது. காலம் முழுவதும் தமிழ், தமிழர், தமிழ்நாடு என நினைத்து உழைத்த பெருஞ்சித்திரனாருக்குத் தமிழகம் அளித்த சிறப்புப் பரிசில் வறுமைதான்.

போராட்டங்களுக்கும், வறுமைக்கும், சிறை வாழ்க்கைக்கும் இடையில் பெருஞ்சித்திரனார் எழுதிய பாடல்கள், நூல்கள் தனிச்சிறப்பிற்கு உரியன.

பெருஞ்சித்திரனார் அயலிடங்களுக்குச் சென்று அமைதி இடம் தேர்ந்து, இலக்கியம் புனைந்தாரில்லை. காவல்துறையின் நெருக்கடி, போராட்டம், வழக்கு, அச்சுறுத்தல்களுக்கு இடையில்தான் இவர்தம் படைப்பிலக்கியப் பணி இருந்தது.

இவரின் படைப்பில் முனை மழுங்காத யாப்பு அமைப்புகள், எதுகை, மோனைக்கு வறுமையில்லாத சொல்லாட்சிகள் அமைந்திருக்கின்றன. எடுத்துக்கொண்ட பொருளை இனிதின் விளக்கும் பாத்திரம் இவருக்கு நிகராக இந்த நூற்றாண்டில் யாருக்கும் வாய்க்கவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சான்றாகத் தந்தை பெரியாரைப் பற்றி பெருஞ்சித்திரனார் வரைந்திருக்கும் பாட்டு ஓவியம் எளிய இனிய தனித்தமிழில் இதோ:

“பெரும்பணியைச் சுமந்த உடல்!

பெரும்புகழைச் சுமந்த உயிர்

‘பெரியார்’ என்னும்

அரும்பெயரைச் சுமந்த நரை!

அழற்கதிரைச் சுமந்தமதி;

அறியாமைமேல்

இரும்புலக்கை மொத்துதல்போல்

எடுக்காமல் அடித்தஅடி!

எரிபோல் பேச்சு!

பெரும்புதுமை! அட்டா,இப்

பெரியாரைத் தமிழ்நாடும்

பெற்றதம்மா!...

உரையழகு இங்கு எவர்க்குவரும்?

உடலழகிங் கெவர்பெற்றார்?

ஒளிர்முகத்தின்
நரையழகிங் கெவர்க்குண்டு?
நாளெல்லாம் வாழ்க்கையெல்லாம்
நடைநடந்து
திரையுடலை-நோயுடலைச்
சுமந்துபல ஊர்திரிந்து
தொண்டு செய்த
இரைகடலை அட்டா,இவ்
வெரியேற்றைத் தமிழ்நாடும்
இழந்ததம்மா!...”

எனப் பகுத்தறிவுப் பகலவனைப் பாட்டுவடிவில் நம் கண்முன்
நிறுத்துவார்.

காவிரியைப் பற்றி:

“பூவிரித்தாய்; வண்ணப் பொழில்விரித்தாய்; தென்னைத்தேன்
மாவிரித்தாய்; வாழைப் பலாவிரித்தாய் - நாவரிக்கப்
பாவிரித்தேன் பண்டைப் புகழ்பாடும் வண்டினஞ்சூழ்
காவிரித்தாய் காவிரித்தாய் என்று ”

பாடியுள்ளமை இவரின் இயற்கை ஈடுபாடு, கற்பனையாற்றல்,
மொழியாளுமை யாவற்றையும் காட்டும்

அறுபருவத் திருக்கூத்து என்னும் பெயரில் இவர்
வரைந்துள்ள நூலில் கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி,
இளவேனில், முதுவேனில் என்னும் ஆறு பருவத்திலும்
நடைபெறும் இயற்கை மாற்றங்களையும் கூர்ந்து நோக்கிப்
பாடல் வடித்துள்ள பாங்கு போற்றத்தக்கது. சங்க காலப்
புலவர்களுக்குப் பிறகு இயற்கையைக் கூர்ந்து நோக்கி
நுட்பமாகப் பதிவுசெய்துள்ளவர் பெருஞ்சித்திரனார் எனில்
மிகையன்று. சங்கப் புலவர்களும் தாம் பாடும் இடத்திற்குத்தக

இயற்கையை வரைந்துள்ளனரே அன்றிப் பெருஞ்சித்திரனார் போல் அறுபருவத்தின் நிகழ்வுகளையும் ஒட்டுமொத்தமாகப் பதிவு செய்தவர் தமிழ் உலகில் இல்லை எனலாம். வடமொழியில் காளிதாசர் 'இருதுசம்காரம்' என்ற நூலில் இயற்கையைப் பாடியுள்ளார். இதுபோல் நூல் தமிழில் இல்லை என்னும் குறையைச் சரிசெய்ய அறுபருவத் திருக்கூத்து உதவும்.

இளைஞர்களுக்கும் குழந்தைகளுக்கும், பெண்களுக்கும் இவர் வரைந்திருக்கும் பாட்டுகள் தமிழகத்தில் பரப்பப்படவேண்டிய அரிய செல்வங்கள். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் முழுவதும் வஞ்சிப்பாவில் அமைந்த நூல் இதுவரை வெளிவரவில்லை. அக்குறையை நீக்கியவர் பெருஞ்சித்திரனார் எனின் மிகையன்று. மகபுகுவஞ்சி என்ற பெயரில் இவர் வரைந்த பா நூல் சிறப்பிற்கு உரியது.

மகபுகுவஞ்சி நூல் இல்லற வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் பெண்ணொருத்திக்கு இல்லறச் சிறப்பின் மேன்மையைப் பல நிலைகளில் விளக்கிக்காட்டும் வகையில் எழுதப் பெற்றுள்ளது. இந்நூல் முப்பது பாடல்களைக் கொண்டுள்ளதுடன் அப்பாடல்களுக்கு நூலாசிரியரே தெளிந்த, விரிந்த உரையும் வரைந்துள்ளதால் நூல் கூறும் பொருளை மயக்கமின்றி உணரமுடிகின்றது. மகபுகுவஞ்சி அகவியல், புறவியல், பொதுவியல் என்னும் மூன்று இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இயலுக்குப் பத்துப்பாடல்கள் என்ற முறையில் முப்பதுபாடல்கள் உள்ளன.

“கணவற்றழுஉம் கழைமென்றோளீ!

உணவாய்ந்திடு; உடலோம்பிடு;

குடிகாப்பிடு; குறைதாழ்ந்திரி;

வடிநீர்தவிர்; வளர்புன்னகை

வரினே,

ஒருநாள் ஒருநாள் உறுகொண் கனொடு

திருநாள் காண்குவை தலைநாட் டகவே!”

என வரும் மகபுகுவஞ்சியின் பாடல் வஞ்சிப்பாடலுக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

“நூறாசிரியம்” என்ற பெயரில் இவர் வரைந்த பாட்டும் உரையுமான நூல் சங்கப் புலவருக்கு நிகரானவராக இவரை அடையாளப்படுத்தும். பாட்டும் உரையும் ஒன்றுக்கு ஒன்று போட்டியிட்டு அறிவுவளம் காட்டும்.

பல்வேறு

காலங்களில்

பாடப்பெற்ற பெருஞ்சித்திரனாரின் பாடல்களைத் தென்மொழி அன்பர்களின் முயற்சியால் கனிச்சாறு என்னும் பெயரில் மூன்று தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளார். இதில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்கள் தமிழகக் கல்வி நிறுவனங்கள் போற்றிக்கொண்டாடப்பட வேண்டிய பாடல்கள் ஆகும்.

திருக்குறளுக்குப் பெருஞ்சித்திரனார் வரைந்துள்ள மெய்ப்பொருளுரை அரிய புலமை நலம் காட்டும் சான்றாகும். பெண்ணின் சிறப்புரைக்கும் காதல் காப்பியமான

பெருஞ்சித்திரனாரின் ஐயை பல பல்கலைக்கழகங்களில் பாட நூலாக இருந்த பெருமைக்குரியது.

பெருஞ்சித்திரனார் அவர்களின் முதல்நூல் கொய்யாக்கனி 1955 இல் பாவேந்தரின் அணிந்துரையுடன் வெளிவந்தது. ஐயை 1968 (முதல்தொகுதி) வெளியிடப்பெற்றது. பாவியக்கொத்து, எண்சுவை எண்பது, கற்பனையூற்று, பள்ளிப்பறவைகள், மகபுகுவஞ்சி என்பன அடுத்தடுத்து வெளிவந்தன.

தமிழைச் செழுமைப்படுத்த தம் வாழ்நாள் முழுவதும் பணிபுரிந்த பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் 11.06.1995 இல் சென்னையில் உடல் நலக்குறைவால் இயற்கை எய்தினார். 16.06.1995 இல் நடைபெற்ற இவர்தம் இறுதி ஊர்வலத்தில் ஓர் இலக்கத்திற்கும் மேற்பட்டவர்கள் கலந்துகொண்டு 12 கல்தொலைவு நடந்து வந்தனர். சென்னை மேடவாக்கத்தில் பெருஞ்சித்திரனாருக்குத் தமிழ்க்களம் என்னும் பெயரில் நினைவிடம் அமைக்கப்பெற்று ஐயாவின் வழியில் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றது. தமிழக வரலாற்றில் பெருஞ்சித்திரனாரின் தென்மொழி இதழ் பல்லாயிரம் மொழிமறவர்களை உருவாக்கிய பாசறை எனில் அது மிகையன்று.

குறிப்பு:

2012 திசம்பர் மாத அந்திமழை இதழில் வெளிவந்த கட்டுரையின் முழுவடிவம். படம் வரைந்த ஓவியருக்கும், வெளியிட ஒப்புதல் தந்த அந்திமழை குழுவினருக்கும் நனி நன்றியன். இக்கட்டுரையை வெளியிட விரும்புவோர் முன் இசைவு பெறுக.

அவரது வீட்டில் இயல்பு நிலையில்..

கொள்கைகள்

பெருஞ்சித்திரனார் மொழித்தளத்தில் தனித்தமிழ்க்கொள்கையையும் அரசியல் தளத்தில் தனித்தமிழ்நாடு கொள்கையையும் கொண்டவர் ஆவார். 1950களில் முதன்முதலில் வெளிவந்த இவரது தென்மொழி இதழ் தொடர்ச்சியாக இவ்விரு கொள்கைகளையும் தொடர்ந்து பரப்புரை செய்துவந்தார். தமிழர்கள் குல மத வேறுபாடுகளிலிருந்து வெளியேறித் தம்மைத்தமிழர்கள் என உணர்ந்து தமிழ்நாட்டினை தனிநாடாக ஆக்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்பது இவரது கருதுகோள் ஆகும். தமிழக விடுதலை போலவே தமிழீழ விடுதலையையும் தொடர்ந்து ஆதரித்தும் பரப்புரை செய்தும் பெருஞ்சித்திரனார் செயற்பட்டார்.

தனித்தமிழ்க் கொள்கை

பெருஞ்சித்திரனார் தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் கொடிவழியில் வந்த அறிஞர் ஆவார். அவரது இதழ்கள், உரைவீச்சு ஆகியவை முழுக்கவும் தனித்தமிழிலேயே அமைந்திருந்தன. தனித்தமிழ்த் தந்தை **மறைமலையடிகளார்** தொடங்கிப் பாவாணர் ஈறாக தனித்தமிழ் அறிஞர்கள் அனைவரையும் ஏற்றுக்கொண்ட பெருஞ்சித்திரனார்

அரசியல் சார்ந்து அவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டு விளங்கினார். நேரடியாக மக்களிடம் தனித்தமிழ்க்கொள்கை வேர்கொள்ளவேண்டி அவர் கடுமையாக முயற்சிகள் மேற்கொண்டார். தமிழ்மரபில் சிவனிய (சைவ), மாலிய(வைணவ) சமய நெறிப்பட்ட தனித்தமிழ் அறிஞர்களின் மரபுகளிலிருந்து வேறுபட்டு மதம்சாரா (secular) தனித்தமிழ் அறிஞராக இருந்தார் என்பது இவரது தனித்தன்மையாகும். இவரது தனித்தமிழ்க்கொள்கை மொழிஞாயிறு ஞா.தேவநேயப் பாவாணர் அவர்களையே பெரும்பாலும் அடியொற்றி அமைந்துள்ளது. தேவநேயப் பாவாணரின் மாணவரான பெருஞ்சித்திரனார் அவரது பல்வேறு தூய தமிழ்ப்பணிகளுக்குத் துணையாய் நின்றார்.

சாதி எதிர்ப்பு

பெருஞ்சித்திரனார் சாதியை வெறுக்கும் தமிழறிஞராக இறுதிவரை வாழ்ந்தார். அவரது சாதி எதிர்ப்புக் கருத்தியல் தமிழர்களின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்துவதாகவும் எளிய, அடித்தட்டு சாதியினரின்பால் மிகுந்த கரிசனம் கொண்டதாகவும் விளங்கியது. எம்மதங்களைத் தழுவினாலும் தமிழர் இனத்தால் தமிழரே என்பதை இவர் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்தார். சாதியை வைத்துத் தமிழர்கள் தங்களை அடையாளப்படுத்தும் போக்கை இவர் தொடர்ந்து கண்டித்து எழுதி வந்தார்.

" பள்ளென்போம்; பறையென்போம்;

நாட்டா ரென்போம்!

பழிதன்னை யெண்ணாமல் வண்ணா

ரென்போம்! பிள்ளையென்போம்; முதலியென்போம்; நாய்க்கர் என்போம்!

பிழைநாணா தருந்ததியர், படையா

ளென்போம்! - எள்ளல்செய் திழிக்கின்றோம். தாழ்விச்

கின்றோம்!

எண்ணுங்கள், நமைத் தமிழர்

என்கின் றோமா? குள்ளமனப் பான்மையிது தொலையு மட்டும் கூசுங்கள்

நாணுங்கள்

தமிழ்நாட் டாரே!

சாதியை ஒழிப்பது குறித்து தொடர்ந்து எழுதியும் பேசியும் வந்த பெருஞ்சித்திரனார் அந்தக் கருத்தியலைக் கொண்டிருந்தவர்களோடு இணக்கமான உறவையும் கொண்டிருந்தார்.

தனித் தமிழ்நாட்டுக் கொள்கை

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் தன் தொடக்க காலத்திலிருந்து தனித்தமிழ்நாட்டுக் கொள்கையைக் கொண்டிருந்தார். தமிழ்நாடு, இந்திய அரசு கட்டமைப்பிலிருந்து விடுபட்டுத் தனிநாடாக உருவாகவேண்டும் என்பதைத் தென்மொழி முதல் இதழிலிருந்து வலியுறுத்திவந்தார். அதற்கான பரப்புரைகளை தன் எழுத்துகள் வழியாகவும் பேச்சுரை வாயிலாகவும் போராட்டங்கள் வாயிலாகவும் நிகழ்த்திவந்தார்.

அக்டோபர் - நவம்பர் 1974 தொடங்கி தென்மொழி-யின் ஒவ்வொரு இதழிலும் "கெஞ்சுவதில்லை" என்ற பாடலின் கீழ், ஆசிரியவுரைக்கு முன்னர் கீழ்க்காணும் செய்தி ஒரு நீள்சதுரக் கட்டத்திற்குள் இடம் பெற்றது. அவருக்குப் பின்னரும் தற்போதும் இடம் பெற்றுவருகிறது.

நம் மூச்சு, நோக்கம், கொள்கை, முயற்சி!

—இந்தியா ஒன்றாக இருக்கும்வரை இந்து மதம் இருக்கும். இந்து மதம் இருக்கும் வரை தமிழர்களும் இந்துவாகவே இருக்க வேண்டும். தமிழர்கள் இந்துவாக இருக்கும் வரை மதப் பூசல்களும் குலக் கொடுமைகளும் அவர்களைவிட்டு விலகவே முடியாது. மதப் பூசல்களும் குலக் கொடுமைகளும் அவர்களைவிட்டு விலகாதவரை, ஆரியப்பார்ப்பனரின் வஞ்சகத்திலிருந்தும் மேலாளுமையினின்றும் தமிழன் மீளவே முடியாது.. அத்தகைய பார்ப்பனீயப் பிடிப்புகளிலிருந்து தமிழன் மீளாதவரை, தமிழ்மொழி தூய்மையுறாது; தமிழினம் தலை தூக்காது; தமிழ்நாடு தன்னிறைவு அடைய முடியாது. எனவே, இந்து மதத்தினின்றும், மதப் பூசல்களினின்றும், ஆரியப் பார்ப்பனீயத்தினின்றும் விடுபட வேண்டுமானால், நாம் இந்திய அரசியல் பிடிப்பினின்றும் விடுபட்டேயாகல் வேண்டும். ஆகவே, தமிழக விடுதலைதான் நம் முழுமூச்சு, நோக்கம், கொள்கை, முயற்சி என்று தமிழர் ஒவ்வொருவரும் உணர்தல் வேண்டும்.

தமிழரசனுடன் நட்பு

தமிழ்நாடு பொதுவுடமைக்கட்சி (மா. இலெ.) மற்றும் தமிழ்நாடு விடுதலைப்படை ஆகிய அமைப்புகளை உருவாக்கிச் செயல்பட்ட பொன்பரப்பி தமிழரசன், பெருஞ்சித்திரனாருடன் நெருங்கிய அரசியல் உறவு கொண்டிருந்தார். பெருஞ்சித்திரனார்

வெளிப்படையாகவும் தமிழரசன் தலைமறைவாகவும் இருந்த காலத்திலும் அரசு ஒடுக்குமுறை மிகுந்திருந்த காலத்திலும் பெருஞ்சித்திரனார் தன் தனித்தமிழ்நாட்டுக்கொள்கையில் பின்வாங்காமல் தொடர்ந்து ஈடுபட்டார். பெருஞ்சித்திரனாரின் ஆதரவாளர்கள் தமிழரசனுக்கு நெருக்கமாகிச் செயல்பட பெருஞ்சித்திரனார் உதவினார். தமிழரசன் கூட்டிய கூட்டங்களிலும் கூட்டமைப்புகளிலும் பெருஞ்சித்திரனார் பங்கேற்றார்.

தமிழீழ ஆதரவு

பெருஞ்சித்திரனார் தொடர்ச்சியாக தமிழீழ விடுதலை ஆதரவாளராக இயங்கிவந்தார். அ. அமிர்தலிங்கம், வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன், க. உமாமகேசுவரன் அனைவரையும் வரவேற்பவராகச் செயல்பட்டார். தொடக்கத்தில் அனைத்து இயக்கத்தவரையும் ஒரே வகையில் ஆதரித்த அவர், பிரபாகரன் தலைமையிலான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தீவிர ஆதரவாளராக இறுதிவரை இருந்தார். பிரபாகரனும் அவரது தோழர்களும் தமிழ்நாட்டுக்கு முதன்முறையாக வந்த காலத்தில் அவர்களைப் பாதுகாத்து வளர்த்தெடுத்தார்.

புலிகள் மீதான இந்திய அரசின் தடை ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டவுடன் இவர் கடுமையாக அதனை எதிர்த்துப் பரப்புரை செய்தார். அக்காலத்தில் இவர் எழுதிய

இதோ ஒருவன் நான் இங்கிருக்கின்றேன்
எனைச்சிறை செய்யினும் செய்க!
ஈழத்தமிழரை ஆதரிக்கின்றேன்
என் தலை கொய்யினும் கொய்க.

எனும் வரிகள் புகழ்பெற்றவையாகும்.

வழிமரபினர்

25 ஏப்ரல் 1951 அன்று சேலத்தைச் சேர்ந்த செல்லம்மாள் - சின்னசாமி இணையரின் மகளான கமலத்தைத் திருமணம் செய்திருந்தார் பெருஞ்சித்திரனார். கமலம் பின்னாளில் "தாமரை" ஆனார்.

இவ்விணையருக்கு பொற்கொடி, பூங்குன்றன், தேன்மொழி, சித்திரச் செந்தாழை, பொழிலன், பிறைநுதல் ஆகிய பிள்ளைகள் பிறந்தனர்.

பெருஞ்சித்திரனாரின் மறைவுக்குப் பிறகு அவர் பணியைத் தாமரை அம்மையார் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வந்தார். மேடவாக்கத்தில் பெருஞ்சித்திரனாரின் உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்ட முன்னோர் நிலத்தில் பாவலரேறு தமிழ்க்களம் என்ற நினைவகத்தை 2001-இல் தொடங்கி அதன் வழியே தமிழ்த் தொண்டாற்றி வந்தார். தென்மொழி ஏட்டையும் தொடர்ந்து நடத்தினார். இறுதியாக 7 திசம்பர் 2012 அன்று தன் 79-ஆம் அகவையில் காலமானார். பெருஞ்சித்திரனாருக்கு அருகிலேயே அவர் உடல் அடக்கம் செய்யப்பட்டது.

பொற்கொடி குடும்பம்

பொற்கொடி, 1969-இல் புலவர் இறைக்குருவனைத் திருமணம் செய்தார். இவர்களுக்குத் தமிழ்ச்செம்மல் என்னும் மகனும் இசைமொழி, கயல்விழி (எ) அங்கயற்கண்ணி ஆகிய மகள்களும் பிறந்தனர். பொற்கொடி, 1991-இல் முதன்முதலாகத் திருவள்ளூர் தமிழ்வழிப் பள்ளியை நிறுவினார். 23 நவம்பர் 2012 அன்று இறைக்குருவன் தன் 70-ஆம் அகவையில் காலமானார்.

அங்கயற்கண்ணி சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் வழக்கறிஞராகப் பணியாற்றி வருகிறார். தமிழ்நாடு முற்போக்கு பெண் வழக்கறிஞர்கள் சங்கத்தில் இணைந்து 2017 சல்லிக்கட்டு ஆதரவு போராட்டம் உள்ளிட்ட பல போராட்டங்களில் பங்கேற்றுள்ளார்.

பூங்குன்றன் குடும்பம்

பேராசிரியரான பூங்குன்றன் (பி. 23 மே 1954), 1980-இல் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பு அகரமுதலி திட்டத்தில் மெய்ப்புத் திருத்துநராகத் தன் தமிழ்ப்பணியைத் தொடங்கினார். பெருஞ்சித்திரனாரின் மறைவுக்குப்பின் தென்மொழி இதழின் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றார். தமிழ்நாட்டு அரசின் தமிழ்- இந்திய-ஐரோப்பிய மொழிகள் வேர்ச்சொல் ஒப்பீட்டாய்வு அகராதித் திட்டத்தின் சிறப்புநிலைப் பதிப்பாசிரியராகவும் திருக்குறள் பேரவையத்தின் தலைமை ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் செயலாற்றி

வருகிறார். இவர் இணையரான கயற்கண்ணி (எ) காயத்திரி, 20 ஏப்ரல் 2021 அன்று காலை 8 மணியளவில் காலமானார்.

இவ்விணையருக்கு தமிழ்மொய்ம்பன், கதிர், நிறைமொழி ஆகிய மகன்கள் உள்ளனர்.

தேன்மொழி குடும்பம்

பெண்ணியச் செயற்பாட்டாளரான தேன்மொழி, 1980-இல் சொல்லாய்வறிஞர் ப. அருளியைத் திருமணம் செய்தார். இவ்விணையருக்கு அறிவன், தெள்ளியன் ஆகிய மகன்கள் பிறந்தனர். 2011-இல் தழல் என்ற இதழை நிறுவி அதன் பொறுப்பாசிரியராகச் செயல்பட்டார் தேன்மொழி. இறுதியாக 14 செப்டம்பர் 2020 அன்று காலை 4 மணியளவில் புதுச்சேரி திலாசுப்பேட்டையில் காலமானார்.

வரலாற்றறிஞர் ஆன தெள்ளியன், தழல் இதழின் பதிப்பாசிரியராகவும் உள்ளார்.

சித்திரச்செந்தாழை குடும்பம்

மொழிபெயர்ப்பாளரான சித்திரச்செந்தாழை, 1983-இல் தமிழறிஞர் ஆறிறைவனைத் திருமணம் செய்தார். தற்போது ஐக்கிய அமெரிக்க மாநிலமான அரிசோனாவில் வாழ்கிறார். இவ்விணையருக்கு யாழிசை என்ற மகள் உள்ளார்.

பொழிலன்

ஆங்கிலப் பேராசிரியரான பொழிலன் (பிற. 23 ஆகத்து அண். 1961), தமிழரசனின் படையுடன் 1986-88 காலகட்டத்தில் இணைந்து செயல்பட்டவர். கொடைக்கானல் தொலைக்காட்சிக் கோபுர குண்டுவெடிப்பு வழக்கில் குற்றம் சாட்டப்பட்டு, 1987-இல் சிறைப்பட்டார். பின்னாட்களில் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்திற்கு ஆதரவாகச் செயல்பட்டமைக்காக தேசியப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் பத்தாண்டுகள் சிறையில் இருந்தபின் 25 அக்டோபர் 2013 அன்று விடுதலையானார். உசாவல், தண்டனை என மொத்தம் 14 முறை சிறைசென்றுள்ளார். தமிழக ஒடுக்கப்பட்டோர் விடுதலை இயக்கத்தின் அமைப்பாளராகவும் பெருஞ்சித்திரனார் தொடங்கிய தமிழ்நிலம் இதழின் ஆசிரியராகவும் உள்ளார்.

பிறைநுதல் குடும்பம்

பிறைநுதல் (பிற.அண். 1964), முனைவர்
கி. குணத்தொகையனை (பி.1954) 1989-இல் திருமணம் செய்தார்.

குணத்தொகையன், திரு. இராமசாமி நினைவுப்
பல்கலைக்கழகத்தில் (SRM) உள்ள தமிழ்ப்பேராயத்தின்
பதிப்பாசிரியராக 2005 முதல் 2018 வரை
பணியாற்றினார். தற்போது தமிழ்நாட்டுக் கல்வி இயக்கத்தின்
நெறியாளர்களுள் ஒருவராகவும் பாவலரேறு பைந்தமிழ்
பதிப்பகத்தின் இயக்குநராகவும் மாணவர்களும் திங்களிதழின்
ஆசிரியராகவும் உள்ளார். இவ்விணையர், பாவலரேறு தமிழ் மன்றம்
என்ற அமைப்பின் வழியே பள்ளி, கல்லூரி மாணவர்களிடம்
தமிழறிவு, பொது அறிவு, அறிவியல் அறிவு ஆகியவற்றை வளர்க்கும்
போட்டிகளை நடத்தியுள்ளனர். பொழிலனுடன் இணைந்து 1991
முதல் திருவல்லிக்கேணியில் "பஃறுளி பதிப்பகம்" நடத்தி
வருகின்றனர்.

இவர்களுக்கு சுடரொளி என்ற மகனும் ஏந்திழை என்ற
மகளும் உள்ளனர்.

தனித்தமிழ் இயக்கம்

https://ta.wikipedia.org/wiki/%E0%AE%A4%E0%AE%A9%E0%AE%BF%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%AE%E0%AE%BF%E0%AE%B4%E0%AF%8D_%E0%AE%87%E0%AE%AF%E0%AE%95%E0%AF%8D%E0%AE%95%E0%AE%AE%E0%AF%8D

தனித்தமிழ் இயக்கம் என்பது தமிழ் மொழியில் பிறமொழிச்
சொற்களைக் கலக்காமல் தனித்தமிழில் எழுதப்பட வேண்டும்
அல்லது பேசப்பட வேண்டும், அவ்வாறு கலப்பதால் மிழ்மொழிக்கு
நன்மையில்லை, பெருந்தீமை என்று சொல்லும் இயக்கம் ஆகும்.
தமிழ் மொழி, இயற்கையாகவே தனித்தியங்கக்கூடியது; அதற்குப்

பிறமொழிகளின் துணை தேவையில்லை என்பது இக்கொள்கையின் அடிப்படையாகும்.

சமற்கிருத சொற்களும் மணிப்பிரவாள அல்லது மணிப்பவழ நடையும் தமிழில் மிகுதியாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட சூழ்நிலையில் தமிழ் மொழியை முன்னிறுத்தி முன்னெடுக்கப்பட்ட இயக்கமே தனித்தமிழ் இயக்கமாகும். இந்த இயக்கம் **1916** ஆம் ஆண்டு அளவில் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. தேவநேயப் பாவாணர், மறைமலை அடிகள், பாரதிதாசன், பெருஞ்சித்திரனார், பரிதிமாற் கலைஞர், கி. ஆ. பெ. விசுவநாதம் ஆகியவர்கள் தனித்தமிழ் இயக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

தனித்தமிழ் இயக்க வளர்ச்சி

தமிழ், மிகுந்த சொல்வளம் கொண்ட மொழி ஆகும். எந்தக் கருத்தையும் தன் வளத்தைக் கொண்டே சொல்லக்கூடிய ஆற்றல் இம்மொழிக்கு உண்டு என்பதை வெளிப்படுத்துவது தனித்தமிழ் இயக்கத்தின் நோக்கமாகும். காலந்தோறும் தமிழ், புதுச் சொற்களை உருவாக்கிக் கொண்டே வந்துள்ளது. வேர்ச்சொல் வளம் இம்மொழியில் மிகுந்துள்ளது. புதிய சொற்களைப் பொதுமக்களே ஆக்கும் அக்கறையும் ஆர்வமும் கொண்டிருப்பதால் கடந்த காலங்களில் பிறசொற்களின் துணையில்லாமலே இயங்கி வந்தது தனித்தமிழ். பொது மக்களின் மரபு அறிஞர்களுக்கும் இருப்பதால் அவர்கள் செவ்விய ஆக்கங்களைத் தங்கள் இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தி, தமிழ் தனித்து இயங்குவதற்குப் பாதை அமைத்தனர்.

தனித்தமிழ்க் கொள்கை தோன்றியது ஏன்?

இடைக்காலத்தில் தமிழ்மொழிக்குப் பெருங்கேடு தோன்றியது. அது மணிப்பவளம் எனப்படும் மணிப்பிரவாளம் என்னும் பெயருடன் தோன்றியது. மணி ஒன்றும் பவளம் ஒன்றும் அடுத்தடுத்துக் கோத்து உருவாக்கப்படும் மாலையைப் போலத் தமிழ்ச்சொல் ஒன்று வடசொல் ஒன்றென அடுத்தடுத்துப் பயன்படுத்தி எழுதுவது மணிப்பவளம் என்னும் கலப்படத்தமிழ் நடையாகும்.

இத்தகைய நடையால் தமிழுக்குக் கேடுவிளையும் என்பதை உணர்ந்த அறிஞர் மறைமலை அடிகள் அதைத்தடுக்க முயன்றார். அதனால் தோன்றியது தனித்தமிழ்க் கொள்கையாகும். தமிழ்ச்சொற்கள் இருக்கும்போது பிறமொழிச்சொற்கள் தேவையில்லை என்பதை அவர் வலிமையாகச் சொன்னார்.

கால்டுவெல்லின் கண்டுபிடிப்பு

மறைமலையடிகளுக்கு முன் தனித்தமிழ்க் கொள்கைக்கு அரண் சேர்க்கும், [மொழியியல்](#) ஆராய்ச்சி [இராபர்ட் கால்டுவெல்](#) என்னும் வெளிநாட்டாரால் செய்யப்பட்டிருந்தது. [கிபி 1838](#) இல் திருநெல்வேலிக்கு வந்த அவர் 50 ஆண்டுக்காலம் அங்குத்தங்கிக் [கிறித்தவச்](#) சமயப்பணி ஆற்றினார். அவர் தமிழ் மொழியை வட மொழியுடனும் [தெலுங்கு](#), [மலையாளம்](#), [கன்னடம்](#) போன்ற திராவிட மொழிகளுடனும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ச்சி செய்தார். அவருடைய ஆய்வு அதுவரை இருந்த மொழியியல் நம்பிக்கைகளை உடைத்தெறிந்தது.

"வடமொழியே பிறமொழிகளுக்குத் தாய், அதிலிருந்தே மற்றமொழிகள் தோன்றின, அது தேவமொழி" என்னும் கருத்துகளும் நம்பிக்கைகளும் வலிமையாகப் பரப்பப்பட்டிருந்தன. தமிழ் மொழி, வடமொழியின் துணை இல்லாமல் இயங்க இயலாது என்ற நம்பிக்கை வேர் ஊன்றியிருந்தது. ஆனால், கால்டுவெல்லின் ஆராய்ச்சி பல உண்மைகளை வெளிப்படுத்தியது.

வடமொழிக் குடும்பத்திலிருந்து தமிழ் வேறுபட்டது. அது, திராவிட மொழிக் குடும்பத்தின் தாய்மொழி. அதிலிருந்தே தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம் போன்ற பல மொழிகள் தோன்றின. தமிழ் வடமொழியின் துணை இல்லாமல் தனித்தியங்கும் தன்மை வாய்ந்தது என்றும், தமிழ், வடமொழியின் கலப்பை எந்த அளவுக்கு நீக்குகிறதோ அந்த அளவுக்குத் தூய்மை அடைந்து சிறந்து விளங்கும் என்றும் அவர் கண்டுபிடித்து [1856](#) இல் ஒரு நூல் எழுதினார். அது, [திராவிடமொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்](#) என்னும் நூலாகும். "சிறந்தது எதற்கும் பார்ப்பன மூலங் கற்பிக்கும் தன்மை வடமொழிப்புலவர்களின் இயற்கை", என்னும் உண்மையையும் அவர் வெளியிட்டிருந்தார்.

[மனோன்மணியம் சுந்தரனாரும்](#) அத்தகையதொரு மொழியியல் கருத்தைத் தாம் இயற்றிய [மனோன்மணியம்](#) நாடகநூலின் தமிழ்த்தெய்வ வணக்கப் பாடலில் கூறியிருந்தார். அதில் "கன்னடம், களிதெலுங்கு, மலையாளம், துளு ஆகிய மொழிகள் தமிழ் என்னும் ஒரே வயிற்றில் தோன்றிய மொழிகள்" என்று கூறினார். "வடமொழி அழிந்து போன மொழி என்றும் தமிழ் என்றும் இளமையாக

வாழும்மொழி" என்றும் பாடிய அவர் கருத்தும் மறைமலையடிகளுக்கு முன்னோடிக் கருத்துகளாக இருந்தன.

சென்னை ஒற்றுமைக்கழகம்

மனோன்மணியனாரின் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் தென்னாட்டு உணர்வு தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. அது திராவிடம் என்னும் பெயரில் அரும்பத் தொடங்கியிருந்தது. அதற்குக் கரணியம் வடநாட்டுப் பேராயத்தின் (காங்கிரசு) நிலைப்பாடேயாகும். அப்போது அக்கட்சி அய்யர்கள், அய்யங்கார்கள் பிடியில் இருந்தது. அவர்கள் பெரும்பாலும் தெலுங்கு பேசும் பார்ப்பனர்கள். அரசுப் பதவிகள், பணிகள் அவர்களுக்கே சென்று சேர்ந்தன. பார்ப்பனர் அல்லாதவர்க்கு மிகச்சிறிய அளவில் மட்டுமே கிடைத்தது. ஆங்கில அரசு நிலவிய அக்காலத்தில் அரசுடன் உடன்பட்டுப்போய்த் தங்கள் ஆங்கில அறிவால் பல பெருநன்மைகளை அவர்களே அடைந்தார்கள். பார்ப்பனர் அல்லாதவர்க்கு நன்மை கிடைக்க வேண்டும் என்று எண்ணிய சில பெரியோர்கள் அதுபற்றித் திட்டமிட்டனர்.

அப்போது சென்னை ஒற்றுமைக் கழகம் என்னும் அமைப்பை முனைவர் நடேசன் (முதலியார்) ஏற்படுத்தினார். திராவிடர் சங்கம் என்ற ஓர் அமைப்பையும் அவர் நிறுவினார். அவர் நோக்கம் திராவிடர் ஒற்றுமையாய் இருக்க வேண்டும் என்பதாக இருந்தது. அவருடைய முயற்சியில் சர்.பி.டி. தியாகராய(செட்டியார்), தாரவாத் நாராயண் நாயர் போன்றோர் ஒத்துழைப்பை அளித்தனர்.

1916 ஆம் ஆண்டில் "தென்னிந்திய மக்கள்மன்றம்" அமைக்கப்பட்டது. அதுவே பின்னாளில் "தென்னிந்திய நலவுரிமைச்சங்கம்" என்றானது. அவ்வாண்டில் சென்னைச் சட்டமன்றத்திலிருந்து தில்லிச் சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்தல் நடைபெற்றது. அதில் பி.என்.சர்மா, வி.எசு.சீனிவாச சாத்திரி ஆகிய பார்ப்பனர் இருவர் வெற்றி பெற்றனர். ஆனால் அதில்போட்டியிட்ட பார்ப்பனர் அல்லாத டாக்டர் டி.என். நாயர் தோல்வியடைந்தார். அவருடைய தோல்வியே புதிய இயக்கம் தோன்றவும் வழி வகுத்தது.

1920 இல் பார்ப்பனரல்லாதார்க்குத் தனியே அரசு வேண்டும் என்ற எண்ணம் மிகுதியாயிற்று. இவ்வாறு தோன்றிய உணர்வில் பதவி எண்ணம் பெரிதாக இருந்ததே ஒழிய மொழி உணர்வும் வரலாற்று உணர்வும் நாட்டு உணர்வும் பெரிதாக இடம் பெறவில்லை.

மதச்சடங்கோ வடமொழியோ நால்வர்ணக் கொள்கையோ முற்றாக எதிர்க்கப் படவில்லை.

இந்நிலையில்தான் மறைமலையடிகள் தனித்தமிழ் இயக்கத்தைத் தோற்றுவித்தார். அவர் தமிழ், வடமொழி, ஆங்கிலம் என்னும் மும்மொழிகளில் புலமை வாய்ந்தவர், ஆதலால்; ஆரியர்களின் மறை, உடன்கீழிருக்கை முதலியவற்றை நன்கு ஆய்ந்து உணர்ந்திருந்தார். அத்துடன் நில்லாது, இதழ்களில் எழுதியும், சொற்பொழிவுகள் செய்தும், அறிஞர்களிடத்திலும், பொதுமக்களிடத்திலும் அக்கருத்துகளைப் பரப்பிவந்தார்.

1905 ஆம்ஆண்டுக்கு முன்பிருந்தே தமிழர், ஆரியர்பற்றிய ஆராய்ச்சிகளில் அவர் ஈடுபட்டு உழைத்து வந்தார். அவ்வாண்டு பாண்டித்துரைத் தேவர் தோற்றுவித்த 4 ஆம் தமிழ்க்கழக(சங்க)விழாவில் பேசிய அவர், தனது வலிமையான சொற்பொழிவு வாயிலாகவும் தனித்தமிழ் இயக்கக் கருத்துகளை வெளிப்படுத்தினார். ஆரியர்க்குத் தமிழர் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லை, அவர்களுக்கு முற்பட்ட சிறந்த நாகரிகம் தமிழ்மக்கள் நாகரிகம் என்ற உண்மையை அவருடைய உரையில் நன்கு வெளிப்படுத்தினார். அங்கு வந்திருந்த அப்போதைய அரசவைப் புலவர் இரா.இராகவ அய்யங்கார்க்கு அவரின் கருத்துகள் பிடிக்காமல் போயின என்பதும் வரலாறு. வேதம் பலவற்றைத் தமிழர்களே உருவாக்கினர் என்னும் கருத்தையும் மறைமலையடிகள் வெளிப்படுத்தி வந்தார்.

மறைமலையடிகளுக்குத் தனித்தமிழ் எண்ணம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது?

அவர் சிவனிய சமயத்தில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். முறையான வழிபாடும் அச்சிவனியக்கொள்கையைப் பரப்பும் பணியும் அவருடையதாக இருந்தன. அவர் பல்லவபுரத்தில் தம் மகளாருடன் ஒருநாள் உலவிக்கொண்டிருந்தார். பின்னர் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டிருந்தபோது அவருடைய மகளார் நீலாம்பிகை அம்மையார் இராமலிங்க அடிகளாரின் திருவருட்பாவிலிருந்து ஒரு பாடலை இனிமையாகப் பாடினார். மனமுருகிப் பாடிய அவர் பாட்டின் இடையே “தேகம்” என்னும் ஒரு வடசொல் வருவதைக் கண்டு அதுபற்றித் தந்தையிடம் பேசினார். இப்பாட்டில் எல்லாச் சொற்களும் தமிழாய் இருக்கின்றன. ‘தேகம்’ என்னும் ஒருவடசொல் மட்டும் இருக்கிறது. அதையும் மாற்றினால் நன்றாக இருக்குமே என்று அவர்கள் உரையாடல் அமைந்தது. ‘தேகம்’ என்பதற்கு மாற்றாக

"யாக்கை" என்னும் தனித்தமிழ்ச் சொல் இருந்தால் இனிமையாய் இருக்கும் என்று அடிகள் கூறினார். அவரின் மகளார், 'தந்தையே இனிமேல் நாம் ஏன் வடசொற்களை நீக்கி முற்றிலும் தனித்தமிழைப் பயன்படுத்தக் கூடாது?' என்று கேட்டார். இது 1916 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்ந்தது. அது முதல் அப்படியே செய்ய எண்ணிப் பல மாற்றங்களை மறைமலையடிகள் செய்யத் தொடங்கினார்.

மறைமலையடிகளார் செய்த மாற்றங்கள் எவை?

அப்போது அவர் பெயரும் அவரின் பிள்ளைகளின் பெயர்களும் வடமொழியில் அமைந்திருந்தன. அவற்றை மாற்றும் செயலை முதலில் செய்தார். அவருடைய இயற்பெயர் வேதாசலம். துறவறத்துக்குப் பின் வேதாசல சுவாமிகள் என்று வழங்கப் பெற்றார். அதை மறைமலையடிகள் என்று மாற்றினார். அவருடைய பிள்ளைகள் பெயர்களும் அவ்வாறே அவர் மகள் நீலாவால் மாற்றப்பட்டன.

வடமொழிப்பெயர்கள் எவ்வாறு மாற்றப்பட்டன?

- திருஞான சம்பந்தன் - அறிவுத் தொடர்பன்
- மாணிக்கவாசகம் - மணிமொழி
- சுந்தரமூர்த்தி - அழகுரு

என்று மாற்றப்பட்டன.

அவருடைய தங்கை பெயர் திரிபுர சுந்தரி - முந்நகரழகி என்று மாற்றப்பட்டது. மருமகன் பெயர் குஞ்சிதபாதம் - அது தூக்கிய திருவடியாயிற்று.

இத்தகைய மாற்றத்தை நிகழ்த்திய பாடல் எது?

பெற்றதாய்தனை மகமறந்தாலும்
பிள்ளையைப் பெறுந்தாய் மறந்தாலும்
உற்ற தேகத்தை உயிர்ம றந்தாலும்
உயிரை மேவிய உடல் மறந்தாலும்
கற்றநெஞ்சம் கலைமறந்தாலும்
கண்கள்நின் றிமைப்பது மறந்தாலும்
நற்றவத்தவர் உள்ளிருந்தோங்கும்
நமச்சிவாயத்தை நான்மற வேனே.

- [திருவருட்பா](#) 820

(2ஆம் திருமுறை, நமச்சிவாயப் பதிகம் அல்லது நமச்சிவாய சங்கீர்த்தன லகரி) என்பதுதான் அந்தப் பாட்டு.

அவரின் முயற்சிகள் தொடர்ந்து பல மாற்றங்களை நிகழ்த்தின. அவர் நடத்திய மாத இதழ் ஞான சாகரம் - அறிவுக்கடல் என்றாயிற்று; அவர் நடத்திய சன்மார்க்கசங்கம் - பொதுநிலைக்கழகம் என்றாயிற்று;

ஆரியத்தை நீக்கிய தமிழ்த்திருமணம், திருவள்ளுவர் ஆண்டுமுறை, தமிழர் மதம், தமிழரின் நான்மறை முதலிய கோட்பாடுகள் முதன்முறையாகத் தமிழ் நிலத்தில் அவரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. அவற்றைத் தம் குடும்பத்தில் பயன்படுத்தி எடுத்துக்காட்டாய் வாழ்ந்தார். அவருடைய கருத்துகள் மத மூடநம்பிக்கைகளையும் வேள்வி நிகழ்த்தல், ஆரியவழிபாடு முதலியவற்றையும் எதிர்த்தன. மரக்கறி உணவுமுறையை அடிகள் வலியுறுத்தினார். ஆரியர்களின் தவறான போக்குகளை அவர் சான்றுகளுடன் எடுத்துக்காட்டினார்.

தனித்தமிழ்க்கொள்கையை உருவாக்கிய மறைமலையடிகளுக்கு அவர்காலத்தில் சிறிது எதிர்ப்பும் இருந்தது. புலவர்கள் சிலரும் மொழியியலாளர் சிலரும் அந்த எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினர். எனினும் அவர் அக்கொள்கையைச் செழுமைப்படுத்த ஆர்வத்துடன் உழைத்து வந்தார். பல துறைகளில் நூல்கள் இயற்றி வெளியிட்டார். புதினம், நாடகம், பாடல், ஆராய்ச்சி அறிவியல், சமயம், மெய்ப்பொருள் என்னும் பலதுறைகளிலும் அவர் நூல்கள் வெளிவந்தன. அவை சரியான தொடக்கத்தைத் தந்தன. அவர் தோற்றுவித்த தனித்தமிழ் இயக்கம் அடிப்படைப் புரட்சியைத் தரவல்லது. எல்லாத்துறைகளிலும் ஊடுருவி அயன்மையை நீக்கக் கூடியது. ஆரியர் மட்டுமன்றிப் பிற அயலாரும் அவ்வியக்கத்தால் விலக்கப்பட்டனர்.

இனக்கலப்புக்குழப்பம்

ஆனால் தமிழ் நாட்டின் நிலை புதுமையானதாகவும் புதிரானதாகவும் அமைந்திருந்தது. இங்கே பிற்காலச்சோழர் காலத்திலிருந்தே இனக்கலப்பு நிகழ்ந்து குழப்பத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருந்தது. இனக்கலப்பாளர் பலர் தங்களைத் தூயதமிழராகக் காட்டிக்கொண்டனர். தமிழை ஆர்வத்துடன் கற்றனர். தமிழின்

பெயரால் அதன் வாழ்வையும் வளர்ச்சியையும் முடிவுசெய்யும் ஆற்றல் நடுவங்களில் அவர்களின் வல்லமை மிகுதியாய் அமைந்து போய்விட்டது. உண்மையான தமிழர்கள் கல்வியிற் சிறந்து விளங்காமையாலும் தமிழைக்கல்லாமையாலும் அதை மேம்படுத்தும் திறமற்றவராய்த் தாழ்ந்து விட்டனர். இனக்கலப்பாளர் ஆளும் இனமாகித் தமிழாட்சி என்னும் பெயரில் எல்லா நன்மைகளையும் அடைந்து வருவாராயினர்.

மறைமலையடிகள் இயக்கம் தொடங்கியபோது இக்கருத்துகளில் நயன்மைக் கட்சி சிறிது கவனம் செலுத்தியது. எனினும் இயக்கம் நடத்தவில்லை. பார்ப்பன வல்லாண்மை குருகுலத்தில் வெளிப்பட்டபோதுதான் ஆரியம் எதிர்க்கப்பட வேண்டும் என்னும் எண்ணம் பேராய(காங்கிரசு)க் கட்சியில் இருந்தவர்களும் உணர்ந்தனர். சேரன்மாதேவியில் வ.வே.சு அய்யர் நால்வண்ணவெறியுடன் நடந்துகொண்டதும் வரதராசலு நாயுடு அதை எதிர்த்ததும் 1925 அளவில் நிகழ்ந்தன.

பெரியாரின் விலகல்

அதைத்தொடர்ந்து [ஈ.வே.ரா. பெரியார்](#) அங்கிருந்து வெளியேறினார். அவர் வெளியேறிய பின்னரே திராவிட இயக்கம் முகிழ்க்கத் தொடங்கியது.

பார்ப்பனர்களுக்கு அவர் எதிர்ப்புத்தெரிவிக்க மறைமலையடிகளின் ஆராய்ச்சியே பயன்பட்டது. அக்காலத்தில் மேடையில் பேசும்போது “பண்டைக்காலத் தமிழரும் ஆரியரும்” என்னும் மறைமலையடிகளில் நூலைக் கையில் வைத்துக் கொண்டு பேசுவது அவர் வழக்கம். அவருடைய இயக்கத்தாரும் அவருடைய கருத்துகளையே எடுத்துப் பரப்பி வந்தனர்.

மறைமலையடிகளைப் பின்பற்றியே தமிழ்த்திருமணம், தமிழர் மதம் ஆகிய கொள்கைகளைப் பெரியார் பரப்பினார். ஆரிய ஏமாற்று, மூடநம்பிக்கைகள், மதச்சடங்குகள், முதலியவற்றையும் பெரியார் மக்களிடத்தில் பரப்பினார்.

தி.மு.க

அவரிடமிருந்து பிரிந்து உருவான [தி.மு.க.](#) அதே கருத்துகளைப் பெரிய அளவில் மக்களிடத்தில் பரப்பியது. மக்களிடத்தில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. தி.மு.க வினர் வடமொழியிலிருந்த தம் பெயர்களைத் தனித்தமிழில் மாற்றிக்கொண்டனர். தமிழ்த் திருமண நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினர்.

ஆரியர்க்கும் அவர்க்குத் துணைபோகும் பேராயத்துக்கும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். அப்போக்கு மக்களிடத்தில் நன்றாகப் பரவியது. பண்பாட்டு மீட்பும் தமிழ்க் காப்புணர்வும் மக்களிடத்தில் ஏற்படத்தொடங்கின. தமிழறிஞர் மறைமலையடிகளின் எண்ணத்தைப் பொதுமக்களின் எண்ணங்களாக மாற்றி வாழ்க்கை முறை அடியோடு மாறுவதற்குத் தந்தை பெரியாரும் [அறிஞர் அண்ணாவும்](#), தி.க. வும் தி.மு.க.வும் கரணியராய் அமைந்தனர்.

தி.மு.க. ஆட்சியைக்கைப்பற்றும் வலிமை அடைந்தபோது தனித்தமிழ் நன்கு வளர்ந்தது. புதிய சொற்கள் வழக்கத்துக்கு வந்தன. தன்மதிப்புத் தமிழ்த்திருமணங்கள் சட்டக்காப்பைப் பெற்றன. தமிழ்வழிக்கல்விக்கு ஊக்கம் தரப்பட்டது. எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்னும் முழக்கம் ஒங்கி ஒலித்தது. [உலகத்தமிழ் மாநாடு](#) நடத்தப்பட்டது. தமிழ் என்னும் உணர்வு பொது மக்களிடத்தில் நன்றாகப்பரவியது.

மறைமலையடிகள் காலத்தில் அவரைப் போன்ற ஆற்றலுடன் வேர்ச்சொல் ஆய்ந்த [தேவநேயப் பாவாணர்](#) மொழியியல் வளர்ச்சிப்பணியைச் செய்தார். சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தமிழுக்குப் பலவகையான நன்மைகளும் செய்யும் என்ற எண்ணத்தை அவர் அறிஞர்களிடத்தில் உருவாக்கினார். அவர்க்கு அன்பர் பலர் தோன்றினர். அவருடைய மாணவர் துரை.மாணிக்கம் என்ற [பெருஞ்சித்திரனார்](#) தனித்தமிழ்ப்பணிகளில் ஆர்வம் கொண்டு பலவகைப்பணிகளை ஆற்றினார். [“தென்மொழி”](#) என்னும் மாத இதழ் குறிப்பிடத் தக்க தனித்தமிழ்ப் பணிகளைச் செய்தது. பாவாணரைத் தலைவராய்க் கொண்டு உலகத்தமிழ்க்கழகம் என்னும் அமைப்பைப் பெருஞ்சித்திரனார் பரவலாக்கினார். தனித்தமிழ் உணர்ச்சி தமிழ்நாடு

முழுவதும் பரவலாகப் பேசப்படும் அளவில் பணிகள் சில நடைபெற்றன. அவற்றுள் குறிப்பிடத் தக்க பணி பெயர்ப்பலகைத் தமிழாக்கப்பணியாகும். இப்பணியைக் கோவையில் நித்தலின்பனார் சேரர் கொற்றத்தால் செய்தார். [புதுச்சேரியில்](#) (க.தமிழமல்லன்) தனித்தமிழ்க்கழகம், தமிழ்க்காவற்குழு ஆகியவற்றை அமைத்து அவற்றின் வாயிலாக நண்பர்கள் துணையுடன் செய்தார்.

மு.தமிழ்க்குடிமகன்

தி.மு.க ஆட்சியில் தனித்தமிழ்க் கொள்கைச்சார்பான தமிழியக்கம் நடத்திய [மு. தமிழ்க்குடிமகன்](#) இணைந்து அமைச்சரானார். அவர் பெயர்ப்பலகைத் தமிழாக்கப்பணியில் அன்பர்களைக் கொண்டு திருச்சிராப்பள்ளி போன்ற பகுதிகளில் செய்யச் செய்தார். அது மிகப்பரவலாகப் பேசப்பட்டது. அதற்குத் [தினமணியின்](#) எதிர்ப்புப்பயன்பட்டது. த.நா.அரசில் தமிழ் ஆட்சிமொழிச்சட்டத்தை முனைப்பாகச் செயற்படுத்த தமிழ்க்குடிமகன் பெரிதும் முயன்றார்.

தனித்தமிழ் வளர்ச்சி

“தனித்தமிழ்” என்ற எண்ணம் ஒரு புதிய வடிவை எட்டியது. தனித்தமிழ்க் கொள்கையாளர்கள் பலதுறைநூல்களை உருவாக்கினர். பல விழாக்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் நடைபெற்றன. இன்று சிறுகதை புதினம், பாவியம், இதழியல் நாடகம், பாவியம், உரை, ஆராய்ச்சி எனும் பலதுறைகளிலும் படைப்புகள் பெருகியுள்ளன. பல்கலைக்கழகங்களில் தனித்தமிழ் இயக்கம், இலக்கியம்பற்றிய ஆய்வுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. பல ஆய்வேடுகள் வெளிப்பட்டுள்ளன. வெளிநாடுகளில் தனித்தமிழ்க் கொள்கை விரும்பப்படும் கொள்கையாக விளங்கி வருகிறது. பற்பல புதிய ஏடுகள் வருகின்றன.

வலைத்தளங்களில் தனித்தமிழ் மணம் பரப்பி வருகிறது. வானொலி தொலைக்காட்சிகளும் தனித்தமிழை எதிரொலிக்கத் தொடங்கிவிட்டன. இன்று மக்கள் தொலைக்காட்சியும், [தமிழோசை](#)

நாளிதழும் தனித்தமிழ் வளர்க்கவும் பரவவும் குறிப்பிடத் தக்க பெரும்பணிகளைச் செய்து வருகின்றன.

தனித்தமிழ் மாநாடு

புதுச்சேரியில் தனித்தமிழ்மாநாடு க.தமிழமல்லன் முயற்சியால் 1984இல் நடத்தப்பட்டது அதன் வளர்ச்சியில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். புதுச்சேரியில் கடைப் பெயர்ப்பலகைகளைத் தமிழில் வைக்கும் உத்தரவைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென 2010 ஆம் ஆண்டு தனித்தமிழ் இயக்கம் கோரிக்கை விடுத்தது.

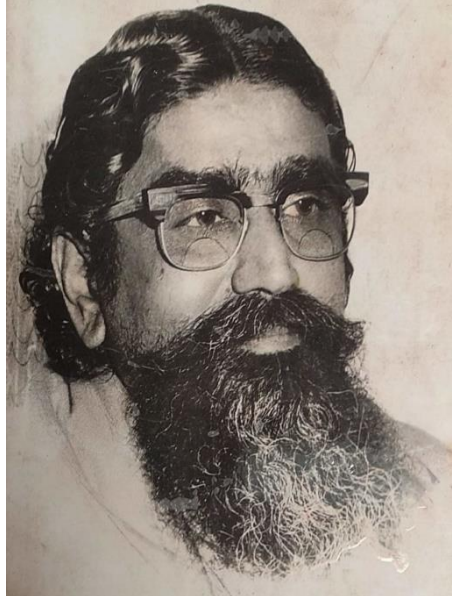
தனித்தமிழ்க் கழகத் தொடக்கப்பள்ளி

தனித்தமிழ்க் கழகத் தொடக்கப்பள்ளி ஒன்றும் அங்குத் தொடங்கப் பட்டது. தமிழ்நாட்டில் தாய்த்தமிழ்ப்பள்ளிகள் தொடங்குவதற்கு முன்னோடியாக விளங்கியது இந்தத் தனித்தமிழ்க் கழகத் தொடக்கப்பள்ளி என்ற உண்மை அறிஞர்கள் கட்டாயம் உணர வேண்டியதாகும்.

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

Pavalareru Perunchithirananar

https://www.tidylifereads.com/blogs/post/Pavalareru-Perunchithirananar?srsId=AfmBOooyYE_EZ7YP7DVHAmobuBfraFuyAbtSXHMYhFqGK-Sz4iAHhVlw

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார்

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் (மார்ச் 10, 1933 - சூன் 11, 1995) இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ்ப் பல்துறை அறிஞர்களுள் முதன்மையான ஒருவர். தனித்தமிழ்த் தந்தை மறைமலையடிகளார், மொழிஞாயிறு பாவாணர் ஆகியோரின் கொள்கைகள் கற்றவர்களிடமும், மற்றவர்களிடமும் பரவப் பெருங்காரணமாக விளங்கியவர். 20 முறை சிறை சென்றும், இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம் முதல் தமிழீழப் போராட்டம் வரை இவரின் செயல்பாடுகள் தமிழர்கள் நடுவில் வியந்து போற்றப்படுகின்றன. இவர்தம் பெற்றோர் துரைசாமியார், குஞ்சம்மாள் ஆவர். சொந்த ஊர் சேலம் மாவட்டம், சமுத்திரம் என்பதாகும். பெருஞ்சித்திரனாரின் இயற்பெயர் இராசமாணிக்கம். பெருஞ்சித்திரனார் தம் தந்தையார் பெயரின் முன்னொட்டை இணைத்துத் துரை. மாணிக்கம் எனத் தொடக்கக் காலத்தில் அழைக்கப்பெற்றவர். பெருஞ்சித்திரனார் பள்ளியில் பயிலும் மாணவர் பருவத்தில், "குழந்தை" என்னும் பெயரில் கையெழுத்து ஏடு தொடங்கி நடத்தியவர். பின்பு அருணமணி என்னும் புனைபெயரில் "மலர்க்காடு" என்னும் கையெழுத்து ஏட்டினை நடத்தினார். மல்லிகை, பூக்காரி என்னும் பாவியங்களைப் பள்ளிப்பருவத்தில் இயற்றிய பெருமைக்குரியவர். கல்லூரியில் பெருஞ்சித்திரனார் பயிலும் காலத்திற்கு முன்னரே பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பாடல்களில் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் விளங்கினார். பெருஞ்சித்திரனார் புதுவையில் அஞ்சல் துறையில் முதன்முதலில் பணியில் இணைந்த, அக்காலத்தில் பாவேந்தருடன் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொண்டார். பாவாணர் அவர்களைச் சிறப்பாசிரியராக அமர்த்திடும் தன் விருப்பத்தின்படி தென்மொழி என்னும் பெயரில் இதழை 1959 - இல் பெருஞ்சித்திரனார் தொடங்கி நடத்தினார்.

“கெஞ்சுவதில்லை பிறப்பால்! அவர் செய் கேட்டனுக்கும்
அஞ்சுவதில்லை; மொழியையும் நாட்டையும் ஆளாமல்
துஞ்சுவதில்லை” எனவே தமிழர் தோளெழுந்தால்
எஞ்சுவதில்லை உலகில் எவரும் எதிரின்றே!
சுஷி 11 ஜூன் 1
[நிறுவனம் தி. பி. 1990 (1959)]
இரட்டை-மடங்கல் தி. பி. 2002 (சூலை-ஆக-1973)
பொறுப்பாசிரியர்: பெருஞ்சித்திரன்.
தென்மொழி மின் அச்சகம், கடலூர்-1 தமிழகம்.

ஆரியப் பார்ப்பனரின் அளவிறந்த கொட்டங்கள்!-4

நிழல்மொழிக்கு மிகவுழைத்தவரெனச் சொல்
வப்பெறும் பர். உ. வே. சாமிநாதர், தமிழ்
மொழியின் தனிமைச் சிறப்பைப் பலவிடங்
களில் தாழ்த்தியுள்ளது கவனிக்கத் தக்கது.
கழகநாற்பிழைக்காக அவர் ஊரார்ய
அலைந்ததும், அவற்றைத் தீர்த்து ஆராய்ந்து துச்சிட்டதும் அவர்
பெருமையை நன்றியுடன் நினைக்கப் போதுமான அரிய வீண்ப்
பாடுகள் எனின், அந்நூல்களுவெல்லாம் ஆரிய நச்சுக் கருத்துகளைத்
தக்கவிடத்தில் மறவாது வைத்துப் போனதும் இவரின் இயல்பான
இனவுணர்வை மறவாதிருக்கச் செய்யும் நினைவாகும் தமிழ் மொழி
மேல் இவர்க்கு ஒருவகைப் பற்று உளதென்றும், அது ஆரியத்தைக்
கவப்பதற்கு ஏற்ற ஒரு கருவியாக உள்ளதெனும் மாற்றத்தாய்ப்

பாசமே என்க, பரிமேலழகர் திருக்குறளை எவ்வாறு தம் இனக்
கருத்துகளை ஊன்றுவதற்கு ஏற்ற ஒரு வீணை நிலமாக எடுத்துக்
கொண்டாரோ, அவ்வாறே உ. வே. சா. கழகப் பதிப்புகளைக் கைக்
கொண்டார். இன்றியமையாத சொற்களையெல்லாம் வடமொழி
யாகவே இவர் பயின்றார், பண்புகள் அல்லது குணங்கள் என்று
குறிப்பதால் திறைவுறாத இவர், குணவிசேடங்கள் என்று குறிப்ப்
தால் மனதிறைவுறார். கைது? நாடு என்று குறிக்காமல் மைஸூர்
ஸம்ஸ்தானம் என்றே குறிப்பார். இன்னும், அரக கட்டில் என்பதைச்
சிங்காதனம் என்றும், அமைச்சு என்பதை மந்திரிவேலை என்றும்,
வீணின் என்பதை நாயுத்திரம் என்றும், மருத்துவம் என்பதை
வைத்தியம் என்றும், வள்ளல் என்பதை உபகாரி என்றும், இளம்
பருவம் என்பதை இளம்பிராயம் என்றும், புகள் என்பதைப்
பிரதிகள் என்றும், பாடவேறுபாடு என்பதைப் பிரதிபேதங்கள்
என்றும், முற்றாட்டு என்பதை ஸர்வமானியம் என்றும், கல்வெட்டு
என்பதைச் சிலாசாஸனம் என்றும், சான்று என்பதை ஆதாரம்
என்றும், நகைகள் என்பதை ஆபிரணங்கள் என்றும், கொடி
என்பதைத் துவாரம் என்றும், போர் என்பதை யுத்தம் என்றும்,
பயன்படுத்துதல் என்பதைப் பிரயோகங்கள் என்றும் பலவாறு
வடசொற்களைப் பெய்து எழுதுவதில் இவர் பெருமகிழ்வுற்றதாகத்
தெரிகின்றது.

அவ்வாறு தமிழ் மொழியோடு வடசொற்களைப் பெய்து எழுதுவ
தால் வடமொழியாகிய சமசுகிருதத்தின் துணையின்றித் தமிழ்
இயங்காது என்பது வலிவுறுத்தப் பெறல் வேண்டும் என்பது இவர்
கொள்கையாக விருக்கலாம். இவர் இதனை, ஒரு கொள்கையாக
வலித்தே கையாண்டுள்ளார் என்பதற்குப், புறநானூற்றுப் பதிப்பின்
உரையின் இயல்பு என்னும் பகுதியில் 'வடசொல்லாட்சி' என்னும்
தலைப்பிட்டு, அப்புறநானூற்று உரையாசிரியரின் உட்கோணை இவர்
கண்டு கொண்டதாக எழுதும் பகுதியே அழுத்தமான சான்றாகும்.
அப்பகுதியில்,

“இவரது உரைநடை பெரும்பாலும் செந்தமிழ்ச்சொல் திறைந்த
தாக வீழ்ப்பீறும் ஒரோடிடங்களில் சில தமிழ்ச் சொற்களுக்கு
வடசொற்களைக் கொண்டு இவர் பொருளெழுதியுள்ளார், கடனென்
பதற்குப் பின்னோதக்கவிரியை யென்றும், மருத்தென்பதற்குப்
பரிகாரம் என்றும், ஒன்றுமென்பதற்குப் பாடஞ் செய்யும் என்றும்,
அறமென்பதற்குத் தம்மம் என்றும், பூண்டென்பதற்குப் பரித்
தென்றும், ஒப்புதல் என்பதற்குப் பரிகரித்தல் என்றும் கூறும் இடங்
களையும் இவற்றைப் போன்ற சிறுவற்றையும் காண்க”

தமிழ்ப்பற்றும் தமிழ் உணர்வும் கொண்டு தம் பா இயற்றும்
ஆற்றலால் இதழை நடத்திய பெருஞ்சித்திரனார், அக்காலத்தில் சுடர்
விட்டு எழுந்த இந்தி எதிர்ப்புப் போரில்தம் உரையாலும் பாட்டாலும்
பெரும் பங்காற்றினார். இந்தி எதிர்ப்புப் போரில் இவர்தம்

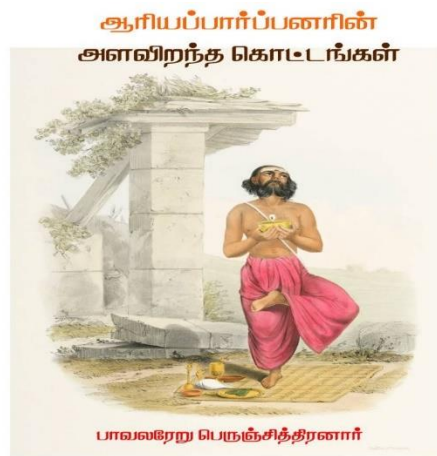
தென்மொழி இதழிற்குப் பெரும் பங்குண்டு. இவர் எழுதிய பாடல்களும் கட்டுரைகளும் இந்தி எதிர்ப்பு உணர்வைத் தூண்டுவதாக அரசால் குற்றம் சாற்றப்பெற்றது. இவருக்கு இதனால் சிறைத் தண்டனை கிடைத்தது. சிறைசென்றதால் அரசுப்பணியிலிருந்து நீக்கம் செய்யப்பெற்றார்.. எனவே, முழுநேரமாக இயக்கப் பணியாற்றினார். சிறையில் இருந்தபோது ஐயை என்னும் தனித்தமிழ்ப் பாவியத்தின் முதல் தொகுதியை எழுதினார். சிறையில் இருந்து வெளிவந்த, பிறகு மாணவர்கள் படித்துப் பயன்பெறும் வண்ணம் தமிழ்ச்சிட்டு என்னும் இதழைத் தொடங்கினார். இவ்விதழில் பள்ளிகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் விரும்பும் வண்ணம் பாடல்களையும் கட்டுரைகளையும் வரைந்தார். தம்மை ஒத்த பாவலர்களின் படைப்புகளையும் வெளியிட்டு ஊக்கப்படுத்தினார்.

பாவாணரின் தலைமையில் உலகத் தமிழ்க் கழகத்தைத் தோற்றிவைத்து அதில் பொதுச்செயலராக இணைந்து பணியாற்றினார். அதுபோல் பாவாணர் அவர்கள் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி தொகுப்பதற்குப் பொருளுதவி செய்திடும் வகையில் பெருந்திட்டம் அமைத்துக் கொடுத்திட்ட வகையில் உதவினார். தென்மொழிப் பணியை முழுநேரப் பணியாக அமைத்துக்கொண்ட பிறகு 1972இல் திருச்சியில் தென்மொழிக் கொள்கைச் செயற்பாட்டு மாநாடு எனும் தமிழக விடுதலை மாநாடு ஒன்றை நடத்தினார். 1973 இல் தென்மொழிக் கொள்கைச் செயற்பாட்டு இரண்டாவது மாநாடு மதுரையில் நடத்த முயன்ற பேரணி தொடக்கத்திலேயே சிறை செய்யப்பட்டார். பின்னர் 1975 தென்மொழிக் கொள்கைச் செயற்பாட்டு மூன்றாவது மாநாட்டைச் சென்னையில் நடத்த முனைந்தபோது இருபத்துஇரண்டு பேருடன் மீண்டும் சிறைப்படுத்தப்பட்டு மாதக் கணக்கில் சிறையிலடைக்கப்பட்டார்.. அதன்பின்னர் தமிழ்நாடு விடுதலை கேட்டார் என்பதற்காக மிசா - கொடுஞ் சிறையில் ஓராண்டு அடைக்கப்பட்டார்.

தமிழகம் முழுவதும் தென்மொழி இதழ் வழியாகவும் பொது மேடைகள் வழியாகவும் தனித்தமிழ் உணர்வைப் பரப்பிய பெருஞ்சித்திரனாரின் வினைப்பாடு உலகம் முழுவதும் பரவியது. மொழித்தளத்தில் தனித்தமிழ்க் கொள்கையையும் அரசியல்

தளத்தில் தனித்தமிழ்நாட்டு விடுதலைக் கொள்கையையும் கொண்டவர் ஆவார். இந்தியாவில் நெருக்கடி நிலை நடைமுறைக்கு வந்தபோது பெருஞ்சித்திரனார் சிறைப்படுத்தப்பட்டார். அப்போது ஐயை நூலின் இரண்டாம் பகுதியை எழுதி முடித்தார். பெருஞ்சித்திரனார் பன்னெடுங்காலமாக எழுதிக் குவித்திருந்த தமிழ் உணர்வுப் பாடல்கள் முதற்கட்டமாக முறையாகத் தொகுக்கப்பட்டுக் கனிச்சாறு என்னும் பெயரில் மூன்று தொகுதிகளாக (1979) வெளிவந்தன.

பெருஞ்சித்திரனார் தம் தென்மொழி, தமிழ்ச்சிட்டு, தமிழ்நிலம் இதழ்களில் எழுதியதோடு அமையாமல் பகுத்தறிவு, தென்றல், முல்லை, வானம்பாடி, தமிழ்நாடு, செந்தமிழ்ச் செல்வி, விடுதலை, உரிமை முழக்கம், தேனமுதம், சனநாயகம், குயில் முதலிய இதழ்களிலும் எழுதினார். பெருஞ்சித்திரனாரின் பாட்டுத்திறமை முழுவதையும் காட்டுவனவாகவும், கொள்கை உணர்வினை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் விளங்குவன இவர்தம் கனிச்சாறு நூலாகும். இந்நூலின் மூன்று தொகுதிகளுள்ளும் 1. தமிழ், 2. இந்தி எதிர்ப்பும் இன எழுச்சியும், 3. நாட்டுரிமை, 4. பொதுமை உணர்வு, 5. இளைய தலைமுறை, 6. காதல், 7. இயற்கை, 8. இறைமை, 9. பொது என்ற அமைப்பில் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. (அவர் மறைவிற்குப் பின்னர் கனிச்சாறு எட்டுத் தொகுதிகளாக விரிவாகத் தொகுக்கப்பெற்று வெளிவந்தன.) தமிழ்மொழியின் சிறப்பினையும் தமிழுக்கும் தமக்கும் உள்ள தொடர்பினையும் பெருஞ்சித்திரனார் சீரிய யாப்பமைப்பில் பாடியுள்ளார்.

இளைஞர்களின் செயற்திறனை வளர்க்கும் வண்ணம் தனது படிப்பறிவையும் பட்டறிவையும் சான்றாய் வைத்துச் சிறந்த பல

கட்டுரைகளையும் நூற்களையும் ஆக்கியவர். பெருஞ்சித்திரனார் தன் மொழிவழி முன்னோடியர்களான தனித்தமிழ் அறிஞர்களிடமிருந்து தீவிரமாக வேறுபடும், முரண்படும் புள்ளி அவரின் தனித்தமிழ் நாட்டு விடுதலை அரசியலாகும். பெருஞ்சித்திரனார் 1981 இல் உலகத் தமிழின முன்னேற்றக் கழகம் என்னும் அமைப்பை நிறுவி தமிழகம் முழுவதும் இயக்கம் கட்டி எழுப்பினார். அதன் அடுத்த முயற்சியாக 1982 இல் தமிழ் நிலம் என்னும் ஏட்டைத் தொடங்கி நடத்தினார். 1988 இல் செயலும் செயல்திறனும் என்னும் நூல் வெளிவந்தது.

தமிழீழப் போராட்டத்திற்கு முழுமையாக அதன் தொடக்கக் காலந்தொட்டே உதவினார் என்பதற்காகத் தடா - கொடுஞ்சட்டத்தின்வழி மட்டுமன்றிப் பலமுறை சிறைப்படுத்தப்பட்டார். எண்ணற்ற ஆய்வு நூல்களை இடையிடையே எழுதிவந்தார்.. சாதி ஒழிப்பை எழுத்தோடு நிறுத்தாமல் அதற்காகப் போராடியதோடு, தம் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் சாதிமறுப்புத் திருமணங்களையே செய்துவைத்தார்.

மொழி, இனம், நாட்டு உணர்வுடன் பாடல்கள் புனைந்து, இதழ்கள் நடத்தி, மேடைதோறும் தமிழ் முழக்கம் செய்து, இயக்கம் கட்டமைத்து உண்மையாகத் தமிழுக்கு வாழ்ந்த பெருஞ்சித்திரனார் 11.06.1995 இல் இயற்கை எய்தினார். இவர்தம் நினைவைப் போற்றும் வண்ணம் சென்னை மேடவாக்கத்தில் "பாவலரேறு தமிழ்க்களம்' என்னும் நினைவகம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ்மொழி, தமிழக வரலாற்றில் அளப்பரும் பணிகளைச் செய்த பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் வாழ்வும், படைப்புகளும், இதழ்களும் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டுவனவாகும்.

காணொளிகள்

01] பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் பற்றிய முழு தகவல்கள்

<https://www.youtube.com/watch?v=-FhamUh1NAc> [52:02]

02] பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் பிறந்த நாள் | தோழர்
வாலாசா வல்லவன் | பேராசிரியர் மேகலா இராமமூர்த்தி
<https://www.youtube.com/watch?v=U3y66niiU2Y> [2:06:24]

03] பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் எழுத்தடைவுகள்
வெளியீட்டு விழா நேரலை
<https://www.youtube.com/watch?v=dZHfTPSLdeU> [9:40:13]

